

23. oktober 2019

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) 8. november 2019

- 1) Ændring af strukturdirektivet for alkohol 2
KOM(2018)334
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 2) Punktafgiftspakke 8
KOM(2018)346, KOM(2018)349 og KOM(2018)341
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 3) Moms- og afgiftsfritagelser til fremme af militær mobilitet 15
KOM (2019)192
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 4) Direktiv og forordningsforslag om udveksling af betalingsoplysninger til bekæmpelse af moms-svig 19
KOM(2018)812 og KOM(2018)813
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 5) Særordning på momsområdet for små virksomheder 24
KOM(2018)21
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 6) Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank (ECB) 33
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 7) Digital beskatning 35
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 8) Det Europæiske Finanspolitiske Råds årsrapport 39
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 9) Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken 44
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 10) Klimafinansiering 48
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 11) Opfølgning på IMF- og G20-møderne 17.-19. oktober 2019 52
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 12) Styrkelse af ØMU'en: Forslag om europæisk reformstøtteprogram (ERSP), herunder et eurobudgetinstrument (BICC), samt forslag til en styringsramme for eurobudgetinstrumentet 55
KOM(2018)391 og KOM(2019)354
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

Dagsordenspunkt 1: Ændring af strukturdirektivet for alkohol

KOM(2018)334

1. Resume

Kommissionen fremsatte 25. maj 2018 forslag om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer mhp. at revidere og præcisere reglerne i lyset af markedsudviklingen og den teknologiske udvikling på området. Forslaget blev behandlet på ECOFIN 12. marts 2019 og senest på ECOFIN 17. maj 2019, hvor der begge gange ikke kunne opnås enighed, herunder særligt ift. mulig tærskel for afgiftsfritagelse for privatproduktion af spiritus.

Det rumænske formandskab fremlagde således senest i maj umiddelbart forud for ECOFIN (men efter oversendelse af samlenotatet) et kompromisforslag, der justerede Kommissionens forslag på en række punkter. Den væsentligste ændring ift. samlenotatet oversendt forud for maj ECOFIN vedr. tærskler for afgiftsfritagelse for privatproduktion af spiritus. Det nuværende finske formandskab sigter aktuelt efter at opnå politisk enighed om sagen på det kommende ECOFIN med udgangspunkt i kompromisforslaget fra maj. Det er dog uklart om det vil være muligt.

Fra dansk side kan man støtte et kompromis på linje med det foreliggende.

Udelukkende de elementer i forslaget, som kan kræve ændringer i dansk lovgivning, eller hvorom enighed på teknisk niveau fortsat udestår, er beskrevet i det efterfølgende. For et mere omfangsrigt prioriteret uddrag af de væsentligste ændringer henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat af 12. oktober 2018.

2. Baggrund

EU's fælles punktafgiftsordning består af en række forskellige retsakter. Direktiv 92/83/EØF indeholder de fælles regler om punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, dvs. øl, vin, andre gærede drikkevarer end øl og vin, mellemklasseprodukter¹ og spiritus. Direktivet fastsætter reglerne for afgiftsstrukturen, dvs. definitioner for og klassificering af de forskellige typer alkohol og alkoholholdige drikkevarer og det grundlag, hvorpå punktafgifter beregnes. Minimumssatserne for de forskellige typer alkohol er fastsat i alkoholbeskatningsdirektivet (92/84/EØF). Direktiverne er gennemført i dansk ret ved øl- og vinafgiftsloven og spiritusafgiftsloven. Ud over de fælles EU-regler for punktafgiftspligtige varer kan EU-landene også indføre nationale, supplerende regler for disse.

Direktivet om punktafgiftsstrukturen (92/83/EØF) for alkohol og alkoholholdige drikkevarer er ude af trit med de udfordringer og muligheder, som nye teknologier og udviklinger inden for alkoholindustrien indebærer. Det medfører ineffektivitet, skaber mulige forvriddninger på det indre marked og resulterer i besværlige administrative procedurer for både skattemyndighederne og virksomheder. Uforholdsmæssige administrations- og efterlevelseshomkostninger for virksomhederne begrænser især små og mellemstore virksomheders deltagelse i handelen med alkohol og alkoholholdige drikkevarer i EU.

¹ Mellemklasseprodukter er de produkter med et alkoholindhold på mellem 1,2 og 22 pct., som fx hedvine som sherry, portvin mv., som ikke kan betragtes som værende hverken vin, øl, andre gærede drikkevarer eller spiritus.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 113 og skal vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag

Kommissionens forslag indeholder bl.a. følgende elementer:

1. Nedsatte afgiftssatser for små ciderproducenter

Kommissionen foreslår at introducere en ensartet klassificering af cider i hele EU. Denne skal sikre, at små ciderproducenter får adgang til de nedsatte afgiftssatser, der allerede gælder for små øl- og alkoholproducenter.

2. Hævet tærskel for anvendelse af nedsatte afgiftssatser på øl

Kommissionen foreslår at hæve tærsklen for øl med et lavt alkoholindhold, som kan omfattes af nedsatte afgiftssatser, fra 2,8 pct. alkohol til 3,5 pct. alkohol. Formålet er i højere grad at kunne tilskynde forbrugerne til at vælge alkoholholdige drikkevarer med et lavt alkoholindhold frem for standardgenstande og dermed mindske alkoholindtaget.

3. Præcisering af og kontrol med anvendelse af afgiftsfritagelse for denatureret alkohol

Denatureret alkohol bruges til fremstilling af produkter såsom rengøringsmidler og sprinklervæske og er fritaget for punktafgift. Fritagelsen kan udnyttes af producenter, som bruger denatureret alkohol til at fremstille og sælge potentielt farlige, forfalskede drikkevarer. Kommissionen foreslår derfor bl.a. at oprette et system for indberetning af misbrug af visse alkoholblandinger, så de ikke længere kan bruges som denatureringsmidler.

4. Ensartede attester til små uafhængige bryggerier og ciderproducenter

Kommissionen foreslår at indføre et certificeringssystem, som kan bekræfte uafhængige, små alkoholproducenters status i hele EU. Det vil reducere omkostningerne forbundet med administration og efterlevelse for små alkoholproducenter.

Formandskabets kompromisforslag

Det rumænske formandskabs kompromisforslag af 10. maj 2019 indeholder følgende centrale justeringer:

1. Definition af cider og reducerede satser for producenter af andre gærede drikkevarer end øl og vin

I kompromisforslaget udgår en separat definition af cider, således at der ikke skelnes mellem cider og andre gærede drikkevarer. Muligheden for at anvende reducerede satser for små producenter vil således gælde generelt for producenter af andre gærede drikkevarer end øl og vin. Samtidig indgår der i kompromisforslaget en mulighed for at anvende nedsatte afgiftssatser trods tilsætning af alkohol som smagsbærer til disse typer drikkevarer, så længe produktets alkoholindhold ikke øges med mere end 1,2 pct. eller signifikant ændrer det oprindelige produkts karakter.

2. Anvendelse af reducerede satser

Kompromisforslaget udvider muligheden for at anvende reducerede satser for små producenter af øl og spiritus til også at omfatte små producenter af vin og små producenter af mellemklasseprodukter (fx hedvine som portvin, sherry mv.).

3. Mulighed for afgiftsfritagelse for privatproduktion af spiritus og for alkohol til kosttilskud

I kompromisforslaget er yderligere tilføjet en mulighed for, ligesom det er muligt vedr. øl, vin og andre gærede drikkevarer, at afgiftsfritage privatproduktion af maksimalt 50 (for Rumænien og Ungarn dog maksimalt 100) liter frugtspiritus, som forbruges af producenten, dennes familie eller dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted. I det næstsidste kompromis, beskrevet i samlenotatet forud for maj ECOFIN, var tærsklen på 175 liter for alle lande.

I kompromisteksten indgår også mulighed for at afgiftsfritage alkohol i kosttilskud, såfremt det afsættes i pakninger af højst 0,15 liter.

4. Ensartede attester for små producenter

I kompromisforslaget er certificeringssystemet, som kan bekræfte små uafhængige alkoholproducenters status i hele EU, udvidet til at gælde alle små producenter, dvs. producenter af øl, vin, andre gærede drikkevarer, mellemklasseprodukter og spiritus. Samtidig er der ifm. certificeringen mulighed for inden for nærmere fastsatte rammer at lade producenterne selv udstede attester, hvilket forventes at reducere de administrative omkostninger. Danmark anvender i dag tilsvarende mulighed for selvattestering fsva. små producenter af øl og spiritus.

5. Alternativ metode til at fastsætte punktafgiften på vin, andre gærede drikkevarer og mellemklasseprodukter

I dag anvendes forskellige metoder til bestemmelse af afgifter for forskellige typer af alkohol. Mens afgift på vin, andre gærede drikkevarer og mellemklasseprodukter bestemmes efter rummål (liter) af det færdige produkt, bestemmes afgift på øl og spiritus efter alkoholprocenten i det færdige produkt.

Kompromisforslaget indfører en mulighed for også at bestemme afgiften på andre gærede drikkevarer efter alkoholprocenten i det færdige produkt. Det skal dels muliggøre mere sammenlignelig afgifter, dels øgede hhv. reducerede afgifter af andre gærede drikkevarer med høj hhv. lav alkoholprocent. I tidligere kompromistekster har denne mulighed omfattet både vin, andre gærede drikkevarer og mellemklasseprodukter.

De lande, som vælger at anvende muligheden for den nye beregningsmetode, skal sikre, at minimumssatsen i alkoholbeskatningsdirektivet fortsat overholdes.

4. Europa-Parlamentets holdning

Kommissionens forslag kræver høring af Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har 24. oktober 2018 udtalt sig om Kommissionens forslag, hvortil der blandt medlemmerne var bred tilslutning.

5. Nærhedsprincippet

Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat af 12. oktober 2018 for en nærmere beskrivelse af nærhedsprincippet og vurderingen heraf.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

I Danmark reguleres afgifterne på alkohol, herunder også andre gærede drikkevarer end øl og vin, i øl- og vinafgiftsloven og spiritusafgiftsloven.

Det er valgfrit for de enkelte lande, hvorvidt og i hvilket omfang de ønsker at anvende mulighederne for reducerede satser for små producenter af vin og andre gærede drikkevarer, ligesom en hævet grænse for lavere afgifter på øl er valgfri. Også anvendelse af mulighed for at afgiftsfritage privatproduktion af spiritus og alkohol til kosttilskud, samt en alternativ beregningsmetode for afgiften på vin, andre gærede drikkevarer og mellemklasseprodukter er valgfri for EU-landene.

Det vil kræve ændring af øl- og vinafgiftsloven, såfremt man i Danmark vælger at gøre brug af mulighederne for at anvende reducerede satser for små producenter af vin og/eller andre gærede drikkevarer eller anvende reducerede satser for øl med op til 3,5 pct. alkohol. Det vil ligeledes kræve en ændring af øl- og vinafgiftsloven, såfremt den alternative beregningsmetode for vinafgiften anvendes. Det vil kræve ændring i spirituslovgivningen, såfremt man i Danmark vælger at anvende muligheden for afgiftsfritagelse ifm. privatproduktion af spiritus. Det vil ligeledes kræve ændring i spirituslovgivningen, såfremt man i Danmark vælger at anvende muligheden for afgiftsfritagelse af alkohol til kosttilskud.

Visse elementer i forslaget kræver ændring af lovgivningen, herunder præcisering af regler for og kontrol med denatureret alkohol samt udarbejdelse af ensartede attester til små uafhængige producenter af øl, vin eller andre gærede drikkevarer.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Såfremt forslaget ikke fører til øget anvendelse af nedsatte afgiftssatser for små producenter eller en forhøjelse af grænsen for afgiftsfri øl fra 2,8 til 3,5 pct. alkohol i dansk lovgivning, forventes forslaget ikke at have provenumæssige konsekvenser. Såfremt disse muligheder anvendes i dansk lovgivning, skønnes det at medføre et begrænset mindreprovenu, som ikke umiddelbart kan skønnes med nogen grad af præcision på det foreliggende grundlag, idet der på nuværende tidspunkt fx ikke foreligger data for den afgiftsberigtigede mængde øl med mellem 2,8 og 3,5 pct. alkohol eller for mængden af afgiftsberigtiget vin, andre gærede drikkevarer eller mellemklasseprodukter fra små uafhængige producenter i Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

En evt. øget anvendelse af reducerede satser for øl med et lavt alkoholindhold og for vin, andre gærede drikkevarer og mellemklasseprodukter produceret af små producenter vil medføre en mindre afgiftsbetaling fra disse virksomheder. Det vil i givet fald forbedre konkurrencevilkårene for de omfattede virksomheder og produkter.

Forslaget om at indføre afgiftslettelse for små producenter af vin, andre gærede drikkevarer og mellemklasseprodukter vil samtidig medføre øgede administrative omkostninger for de omfattede virksomheder, idet de vil skulle opføre og indbetale deres årlige produktion og deres juridiske og økonomiske uafhængighed af andre producenter. Den øgede administrative omkostning skal dog ses i lyset af den opnåede afgiftslettelse.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har vurderet, at direktivforslaget vil medføre samlede administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt i DK.

8. Høring

Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat af 12. oktober 2018 for en nærmere gennemgang af danske høringssvar om Kommissionens oprindelige forslag.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at størstedelen af EU-landene overordnet set vil støtte det tidligere formandskabs kompromis, herunder fx den udvidede mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af vin, andre gærede drikkevarer og mellemklasseprodukter.

Enkelte EU-lande kan muligvis være kritiske over for den udvidede mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af andre gærede drikkevarer end øl og vin, hvor der er tilsat op til 1,2 pct. alkohol som smagsbærer.

Der er umiddelbart ikke bred opbakning til at give mulighed for at afgiftsfritage alkohol til kosttilskud, ligesom der er en vis uenighed om, hvorvidt det skal være muligt for producenterne at selvtestere i forbindelse med de foreslåede certifikater. De fleste EU-lande forventes dog at kunne acceptere disse forslag som en del af et kompromis.

Der er desuden ikke enighed om, hvorvidt det skal være muligt for EU-landene at anvende en alternativ metode til fastsættelse af afgiften på andre gærede drikkevarer mv.

Det primære udestående er, at der fortsat ikke er enighed om muligheden for fritagelse for hjemmeproduktion af spiritus pga. bekymring for kontrol- og sundhedsimplikationer særligt henset den store årlige maksimale mængde på henholdsvis 50 liter for alle medlemslande og 100 liter for Rumænien og Ungarn, som nu fremgår af kompromisforslaget. Flere medlemslande gav på ECOFIN 17. maj 2019 udtryk for, at de derimod godt kunne støtte en generel tærskel i spændet 30-50 liter.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positiv over for ambitionen om at revidere og præcisere reglerne for afgiftsstrukturen for alkohol i lyset af markedsudviklingen og den teknologiske udvikling. Regeringen kan overordnet støtte formandskabets kompromisforslag og de tilpasninger til Kommissionens forslag, der er indeholdt heri.

Regeringen støtter, at muligheden for at anvende reducerede satser for små producenter af andre gærede drikkevarer end øl og vin er blevet bredere, og ikke vil være begrænset til den type drikkevarer, der kan defineres som cider. Regeringen støtter ligeledes, at kompromisforslaget indeholder en mulighed for at anvende alkohol som smagsbærer i disse drikkevarer.

Regeringen kan umiddelbart også acceptere kompromisforslaget om at tillade afgiftsfritagelse for privatproduktion af spiritus, i det omfang der er tale om produktion til privatforbrug og forudsat, at der ikke finder noget salg sted. Regeringen kan i den forbindelse og som et led i et samlet kompromis acceptere, at den årlige maksimale mængde fastsættes til de foreslåede 50 liter og 100 liter for Rumænien og Ungarn.

Regeringen finder ligeledes, at udarbejdelsen af ensartede attester for små uafhængige producenter vil kunne medføre en mere ensartet behandling af disse producenter på tværs af EU-landene, forudsat at disse ikke bliver uforholdsmæssigt tunge at administrere, hvilket muligheden for selvtestering forventes at bidrage til at undgå.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsmandat forud for ECOFIN 4. december 2018 og til orientering forud for ECOFIN 12. marts 2019. Udvalget blev desuden orienteret forud for ECOFIN 17. maj. Orienteringen var skriftlig grundet folketingsvalg.

Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg 12. oktober 2018.

Dagsordenspunkt 2: Punktafgiftspakke

KOM(2018)346, KOM(2018)349 og KOM(2018)341

1. Resume

Kommissionen fremsatte 1. juni 2018 forslag om en punktafgiftspakke bestående af tre forslag – et direktiv, en forordning og en afgørelse. Pakken skal forbedre overvågningen af punktafgiftspligtige varers bevægelse inden for EU, mindske de administrative byrder for erhvervsdrivende og styrke bekæmpelsen af svig.

Direktivforslaget består primært i en opdatering af det såkaldte cirkulationsdirektiv og derudover også en række mindre forbedringsforslag, bl.a. ved at skabe bedre samspil mellem procedurer på told- og punktafgiftsområdet, samt ved at udvide muligheden for brug af digitale og automatiserede punktafgiftsprocedurer ved grænseoverskridende salg af punktafgiftspligtige varer i EU. Forordningsforslaget og afgørelsesforslaget er afledte heraf.

Forslaget blev behandlet på ECOFIN 12. marts og 17. maj 2019. I maj blev der opnået bred enighed om det samlede forslag til ændring af cirkulationsdirektivet. Forslaget blev dog ikke vedtaget, da ét EU-land blokerede grundet uenighed om forslag til ændring af strukturdirektivet for alkohol, jf. separat dagsordenspunkt, der blev behandlet samtidig.

Formandskabet sigter aktuelt efter at opnå politisk enighed om sagen på det kommende ECOFIN med udgangspunkt i kompromisforslaget fra maj. Det er dog uklart om det vil være muligt. Fra dansk side kan man fortsat støtte et kompromis på linje med det foreliggende.

2. Baggrund

Cirkulationsdirektivet (direktiv 2008/118/EF) fastlægger de generelle administrative regler for virksomheder, der fremstiller og forhandler punktafgiftspligtige varer i EU, samt for transporten eller cirkulationen af punktafgiftspligtige varer inden for EU. De EU-regulerede punktafgiftspligtige varer er overordnet alkohol-, tobak- og energiprodukter.

Cirkulationsdirektivet er med tiden blevet ændret væsentligt ad flere omgange og direktivet indeholder nu flere henvisninger til forældet lovgivning, som har givet behov for opdatering. Kommissionen har derfor 1. juni 2018 stillet forslag til en punktafgiftspakke bestående af tre forslag – et direktiv, en forordning og en afgørelse. Kommissionens direktivforslag (KOM(2018) 346) er en opdatering af cirkulationsdirektivet, men indeholder også en række mindre forbedringsforslag.

Forordning 389/2012/EU regulerer det administrative samarbejde mellem EU-landene på punktafgiftsområdet, og afgørelse 1152/2003/EF regulerer det fælles europæiske elektroniske system (EMCS - Excise Movement and Control System), som anvendes til at følge og kontrollere punktafgiftspligtige varers bevægelse i EU. Kommissionens forordningsforslag (KOM(2018) 349) og afgørelsesforslag (KOM(2018) 341) opdaterer disse i lyset af de foreslåede ændringer af cirkulationsdirektivet.

Direktivforslaget og forordningsforslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 113, der kræver høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Ud-

valg samt enstemmig vedtagelse i Rådet. Afgørelsesforslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114, hvorved Rådet og Europa-Parlamentet træffer afgørelse efter den almindelige lovgivningsprocedure.

3. Formål og indhold

Punktafgiftspakkens overordnede formål er at forbedre overvågningen med punktafgiftspligtige varer, mindske de administrative byrder for de erhvervsdrivende og styrke bekæmpelsen af svig.

Med direktivforslaget opdateres cirkulationsdirektivet. Overordnet forbliver direktivets struktur og størstedelen af dets bestemmelser uændret. Kommissionen foreslår dog også ændringer, der overordnet vedrører:

1. Bedre samspil mellem procedurer på told- og punktafgiftsområdet.
2. Digitale og automatiserede punktafgiftsprocedurer.
3. Harmonisering af visse regler vedr. afgiftsfritagelse mv.
4. Fjernelse af krav om lokal fiskal repræsentant ved fjernsalg.

Forordningsforslaget og afgørelsesforslaget tilpasser reglerne for hhv. det administrative samarbejde samt det elektroniske system EMCS til de foreslåede ændringer under pkt. 2. Derudover er der i forhandlingerne indført et yderligere forslag til ændring af bestemmelser i cirkulationsdirektivet, som vedrører:

5. Privatpersoners grænsehandel med punktafgiftspligtige varer

Nedenfor gives et prioriteret uddrag af sagen. Der henvises til de relevante grund- og nærhedsnotater for en uddybende gennemgang af Kommissionens forslag.

1) Bedre samspil mellem de administrative procedurer på told- og punktafgiftsområdet

Kommissionen foreslår en række tiltag for at ensrette lovgivningen vedrørende administrative procedurer på told- og punktafgiftsområdet. Bl.a. foreslås det, at EU-landene skal sikre konsistens mellem den tolddeklaration og de administrative dokumenter vedr. punktafgifter, der skal udfyldes ved eksport af punktafgiftspligtige varer. Det foreslås også at tilpasse visse af de procedurer, som skal følges ved import og eksport af punktafgiftspligtige varer, for at skabe bedre samspil med toldprocedurerne. Formandskabets kompromisforslag fastholder generelt Kommissionens forslag.

2) Digitale og automatiserede punktafgiftsprocedurer

Der skal i udgangspunktet betales afgift ved *fremstillingen* af en punktafgiftspligtig vare. Dog kan personer eller virksomheder få tilladelse til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplæg². I det tilfælde skal der ikke betales afgift ved fremstillingen af varen, men når den forlader afgiftssuspensionsordningen (ved overgang til forbrug).

² Cirkulationsdirektivet definerer et afgiftsoplæg som ”ethvert sted, hvor en godkendt oplaghaver som led i udøvelsen af sit erhverv under en afgiftssuspensionsordning fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender punktafgiftspligtige varer (...)”.

Punktafgiftspligtige varer kan overføres mellem EU-landene både inden for og uden for en afgiftssuspensionsordning, dvs. det er muligt at overføre punktafgiftspligtige varer mellem virksomheder i EU-lande både før og efter, at punktafgiften er betalt. Hvis varen overføres før der betales afgift, kan virksomhederne i dag anvende det elektroniske EMCS system til at håndtere de tilhørende administrative procedurer. Hvis varen overføres, efter at der er betalt afgift, kan EMCS systemet ikke anvendes, og der skal i stedet anvendes papirbaserede procedurer, som varierer mellem EU-landene, og gør processen betydeligt tungere.

Kommissionens *direktivforslag* gør det muligt også at anvende EMCS systemet for overførslen af varer mellem virksomheder i EU-lande, når punktafgifterne *er* blevet betalt. Der foreslås også tilpasninger i en række af de administrative procedurer, som skal overholdes ved sådanne overførsler.

EU-landene er i dag forpligtet til at vedligeholde nationale elektroniske registre over virksomheder, der har tilladelse til at overføre eller modtage punktafgiftspligtige varer, hvor punktafgiften *ikke* er betalt, mellem EU-landene. Oplysningerne i de respektive nationale registre udveksles automatisk via et centralt register, der forvaltes af Kommissionen. Kommissionens *forordningsforslag* udvider registreringen til også at omfatte virksomheder, der har tilladelse til at overføre eller modtage punktafgiftspligtige varer, hvor punktafgiften *er* betalt, mellem EU-landene og sikrer tilsvarende udveksling af denne information.

I ECMS registreres i dag de punktafgiftspligtige varer, som overføres mellem virksomheder i EU-lande, og hvor punktafgiften *ikke* er betalt. Kommissionens *afgørelsesforslag* sikrer, at der i ECMS også sker registrering af de punktafgiftspligtige varer, som overføres mellem virksomheder i EU-lande, hvor punktafgiften *er* betalt.

Kommissionen *direktivforslag* tildeler endelig Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter og gennemførselsretsakter, der nærmere skal fastlægge strukturen for og indholdet af de elektroniske administrative dokumenter, der skal udveksles via EMCS samt regler og procedurer for udvekslingen og anvendelse af disse dokumenter. Dette skal gælde både for overførslen af varer mellem virksomheder i EU-lande, hvor punktafgiften *er* betalt, og hvor den *ikke* er betalt.

Formandskabets kompromisforslag fastholder generelt Kommissionens forslag (både fsva. direktiv-, forordnings- og afgørelsesforslagene).

3) *Harmonisering af visse regler vedr. afgiftsfritagelse mv.*

Kommissionen foreslår tre ændringer, som skal harmonisere reglerne vedr. punktafgiftspligtige varer som helt fritages for afgift (fx pga. brug i diplomatiske eller konsulære forbindelser) og for, hvornår en afgift på en vare som i princippet er afgiftspligtig alligevel ikke skal betales (fx pga. helt eller delvist tab af varen).

- Visse varer kan pga. varens natur delvist gå tabt, fx kan væsker fordampe. Kommissionen foreslår, at EU-landene skal have fælles tærskler, under hvilke delvise tab pga. varens natur skal anses for ikke at være overgået til forbrug, hvorved afgiften ikke forfalder til betaling. Kommissionen foreslår, at den via en delegeret retsakt bl.a. præciserer de berørte punktafgiftspligtige varer samt de konkrete tærskler.

- En fritagelsesattest skal generelt følge varer, der er punktafgiftsfritagede (fx pga. brug i diplomatiske eller konsulære forbindelser). Kommissionen fastlægger i dag med hjælp af et punktafgiftsudvalg (med nationale repræsentanter) denne attests form og indhold. Kommissionen foreslår, at indholdet i stedet fastlægges direkte i direktivet, og at Kommissionen gives gennemførelsesbeføjelser mhp. nærmere at bestemme attestens udformning og proceduren for dens anvendelse. Dette skal sikre en mere ensartet udformning af attesten i EU.
- For at sikre betaling af punktafgifter, skal EU-landene generelt stille krav til virksomhederne om at stille garanti for punktafgiften ved overførsel af varer mellem EU-lande, når punktafgiften ikke er betalt. Kommissionen foreslår, at EU-landene skal indføre en fælles fritagelse for denne garantistilling for overførsler af energiprodukter via faste rørledninger, da disse udgør en meget lav svigrisiko. I dag er det en national mulighed at give en sådan fritagelse, og flere EU-lande inkl. Danmark har allerede fritaget disse energiprodukter.

Formandskabets kompromisforslag fastholder generelt Kommissionens forslag på disse punkter.

4) Fjernelse af krav om lokal fiskal repræsentant ved fjernsalg

Endelig foreslår Kommissionen en ændring i reglerne vedr. fjernsalg, dvs. salg af punktafgiftspligtige varer, hvor afgiften er betalt, til en privatperson i et andet EU-land. Den afsendende virksomhed skal i dette tilfælde også betale afgift til destinationslandet (virksomheden vil dog generelt kunne opnå kompensation i sit hjemland for den dér betalte afgift mhp. at undgå dobbeltbeskatning). Destinationslandet kan i dag kræve, at virksomheden skal udpege en lokal fiskal repræsentant i destinationslandet, som skal hæfte for betalingen af punktafgiften.

Formålet med kravet er generelt at skabe større sikkerhed for betalingen af punktafgiften, men tiltaget vurderes af Kommissionen at udgøre en disproportional barriere for fjernsalg, særligt for små og mellemstore virksomheder. Kommissionen foreslår derfor at fjerne muligheden for EU-landene til at stille dette krav.

Formandskabets kompromisforslag fastholder generelt Kommissionens forslag.

5) Privatpersoners grænsehandel med punktafgiftspligtige varer

Der er i løbet af forhandlingerne indført bestemmelser i cirkulationsdirektivet, der skal styrke myndighedernes muligheder for at håndhæve de gældende regler for betaling af punktafgift ifm. privatpersoners grænsehandel – dvs. når privatpersoner køber varer i ét EU-land og transporterer det til et andet EU-land. Når det er til eget forbrug, betales ikke punktafgift i forbrugslandet (der vil være blevet betalt punktafgift i købslandet).

I det kompromisforslag, som blev drøftet på ECOFIN 12. marts, bestod styrkelsen af håndhævelsesmulighederne konkret i, at bevisbyrden blev vendt om for grænsehandel med store mængder (fx over 110 liter øl), således at det i sådanne tilfælde ville være op til privatpersonen at bevise, at der er tale om indførsel til eget forbrug. Der kunne dog ikke opnås enighed om dette forslag.

I det kompromisforslag, som blev drøftet på ECOFIN 17. maj var forslaget derfor taget ud. Kommissionen fremlagde en erklæring, hvor vigtigheden af en afklaring vedrørende reglerne er fremhævet. Herudover blev der henvist til en igangværende undersøgelse af, hvorvidt de relevante bestemmelser fortsat er egnede til at afbalancere målet om offentlige indtægter og sundhedsbeskyttelse.

På denne baggrund blev der i princippet opnået enighed om det samlede forslag på ECOFIN den 17. maj, dvs. uden omvendt bevisbyrde for privates grænsehandel med store mængder. Forslaget blev dog ikke vedtaget, da ét EU-land blokerede grundet uenighed om et andet forslag, der blev behandlet samtidig.

4. Europa-Parlamentets holdning

Kommissionens forslag kræver høring af Europa-Parlamentet. Den 3. oktober 2018 udtalte Europa-Parlamentet, at Kommissionens forordningsforslag godkendes. Den 27. marts 2019 udtalte Europa-Parlamentet, at Kommissionens direktivforslag godkendes. Såfremt der foretages ændringer i forslagene, ønsker Europa-Parlamentet at blive notificeret herom af Rådet. Den 4. april 2019 vedtog Europa-Parlamentet Kommissionens afgørelsesforslag uden ændringer.

5. Nærhedsprincippet

Forslagene vurderes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da det kræver lovgivning på EU-niveau at forbedre de fælles regler for transport og cirkulering af punktafgiftspligtige varer reguleret på EU-plan. Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotater af 9. januar 2019 for nærmere beskrivelser af nærhedsprincippet og vurderingen heraf.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Cirkulationsdirektivet er implementeret i dansk lovgivning ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af spiritus m.m., lov om tobaksafgifter, lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. og forskellige andre love. Forslaget vil medføre behov for tilpasning af en række af disse danske punktafgiftslove.

Forordningen om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet er direkte anvendelig i dansk ret. Den forordning, som der stilles ændringsforslag til, er således gældende i Danmark. Idet forordningen er umiddelbart anvendelig, bør der ikke være behov for ændringer i den nationale lovgivning. Det kan dog ikke udelukkes, at der vil være behov for tilpasning af regler.

Afgørelse 1152/2003/EF om edb-mæssig registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser samt cirkulationsdirektivet (2008/118/EF) blev indført i dansk ret med lov nr. 1385 af 21. december 2009. Ved loven gennemføres en obligatorisk elektronisk procedure for udfærdigelse af ledsagedokument i forbindelse med bevægelsen af punktafgiftspligtige varer, som forsendes før betaling af punktafgiften.

Den 28. januar 2011 indførte Danmark den obligatoriske elektroniske procedure ved forsendelser af harmoniserede punktafgiftspligtige varer før betaling af punktafgiften inden for EU ved brug af EMCS. Registrering af punktafgiftspligtige varer,

hvor afgiften ikke er betalt endnu, er desuden reguleret i en række bekendtgørelser. Afgørelsesforslaget vil medføre ændringer i disse bekendtgørelser.

Danmark har ikke i dag fastsat tærskler for delvise tab, der skyldes varens art. I praksis accepteres dog undtagelsesvist mindre tab, der skyldes varens art i form af naturlig fordampning af bl.a. mineralolieprodukter, spiritus, vin og øl opbevaret i store tanke eller beholdere.

Danmark fritager allerede i dag bevægelser af energiprodukter gennem rørledninger for kravet om sikkerhedstillelse. Danmark benytter ikke i dag muligheden for at stille krav om, at den person, der hæfter for betalingen af en punktafgift ved fjernsalg til Danmark, skal udpege en fiskal repræsentant i Danmark.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

De tre forslag i punktafgiftspakken vurderes på det foreliggende grundlag at medføre administrative konsekvenser for Skatteforvaltningen. Der forventes bl.a. implementeringsudgifter og systemtilretninger for ca. 6 mio. kr. samt efterfølgende drift og sagsbehandling for ca. 1 mio. kr. årligt.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen vurderes generelt at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet den overordnet vil gøre det nemmere at handle med punktafgiftspligtige varer med lande uden for EU i kraft af det bedre samspil mellem told- og punktafgiftsprocedurer, samt gøre det nemmere at handle med punktafgiftspligtige varer inden for EU, efter at afgiften er betalt, i kraft af de digitaliserede og automatiserede procedurer herfor. Den større brug af digitale og automatiserede punktafgiftsprocedurer samt den større overensstemmelse mellem told- og punktafgiftsprocedurer vil i et vist omfang kunne bidrage til at reducere svig.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at direktivforslaget indeholder både administrative lettelser og byrder, bl.a. pga. omstillingsomkostninger, for dansk erhvervsliv. TER kan dog ikke kvantificere de administrative konsekvenser nærmere. Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat af 9. januar 2019 for en nærmere gennemgang af TER's vurdering.

8. Høring

Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat af 9. januar 2019 for en nærmere gennemgang af danske høringssvar om Kommissionens oprindelige forslag.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der vil være generel opbakning fra EU-landene til indholdet af seneste kompromisforslag, da der var opbakning på ECOFIN 17. maj 2019. Det er dog en risiko for, at forslaget sammen med andre skattesager kan blive blokeret, så længe der ikke er opnået enighed om et forslag om ændring af strukturen for alkoholafgifter (et separat forslag på skatteområdet som ikke i øvrigt har nogen substansforbindelse med nærværende forslag).

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positiv over for Kommissionens ambition om at forbedre de fælles regler for administrationen af punktafgiftspligtige varer i EU. Regeringen kan støtte et kompromis på linje med det foreliggende.

Regeringen kan tilslutte sig, at lovgivningen vedrørende administrative procedurer på told- og punktafgiftsområdet ensrettes med henblik på at reducere de administrative byrder for erhvervslivet og myndighederne.

Regeringen kan endvidere tilslutte sig, at de nuværende ordninger for bevægelser af varer mellem virksomheder i EU, hvor afgiften er betalt, automatiseres, samt støtte de afledte ændringer i de nationale registre over punktafgiftspligtige varer samt i EMCS's anvendelsesområde.

Regeringen er positiv overfor indførelsen af fælles tærskler for delvise tab for varer, hvor afgiften ikke er betalt, og kan tilslutte sig, at Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt, som fastsætter de fælles tærskler. Regeringen finder, at dette vil kunne føre til en mere ensartet behandling af sådanne delvise tab, hvilket vil kunne lette de administrative byrder for erhvervet.

Regeringen er positiv overfor ophævelse af kravet om, at der skal stilles sikkerhed for bevægelser af energiprodukter gennem rørledninger, da disse udgør en meget lav afgiftsmæssig risiko.

Regeringen støtter ophævelsen af EU-landenes mulighed for at kræve, at den person, der hæfter for betalingen af en punktafgift i bestemmelsesstaten, skal udpege en fiskal repræsentant ved fjernsalg.

Endelig støtter regeringen, at EU-landenes mulighed for at håndhæve de gældende regler for betaling af punktafgift ifm. privatpersoners grænsehandel af punktafgiftspligtige varer forbedres. Regeringen støtter således den igangværende undersøgelse af de relevante bestemmelser vedr. privatpersoners grænsehandel med punktafgiftspligtige varer og kan støtte, at man afventer resultatet af undersøgelsen, førend der tages nærmere stilling.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 12. marts 2019. Udvalget blev desuden orienteret forud for ECOFIN 17. maj. Orienteringen var skriftlig grundet folketingsvalg.

Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotater blev oversendt til Folketingets Europaudvalg 10. januar 2019.

Dagsordenspunkt 3: Moms- og afgiftsfritagelser til fremme af militær mobilitet

KOM(2019)192

1. Resume

Kommissionen har 24. april 2019 fremsat et forslag, der indfører fritagelse for moms og punktafgift for aktiviteter inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik i EU. Formålet er at ligestille moms- og afgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen i EU med den allerede gældende moms- og afgiftsbehandling af forsvarsindsatsen i NATO. Forslaget indebærer overordnet, at man moms- og afgiftsfritager leverancer til et EU-lands væbnede styrker, der befinder sig i et andet EU-land som led i indsatser inden for rammerne af EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Dette skal understøtte militær mobilitet i EU. Fritagelserne har begrænset omfang svarende de gældende fritagelser for NATO's forsvarsindsats. EU-landene ventes generelt at støtte forslaget, mens enkelte lande fortsat har undersøgelsesforbehold.

Regeringen er generelt positiv over for Kommissionens ambition om at ligestille moms- og punktafgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen inden for rammene af EU og NATO og derved forbedre den europæiske kapacitet inden for forsvar og krisestyring, som styrker Unionens sikkerhed. Forslaget omfatter Danmark, men den praktiske betydning af forslaget for Danmark vurderes at være begrænset i lyset af det danske forsvarsforbehold, som indebærer, at Danmark ikke selv deltager i EU-forsvarsindsatser.

2. Baggrund

Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant fremlagde 28. marts 2018 en fælles handlingsplan for militær mobilitet. Handlingsplanen påpeger en række barrierer, herunder mht. infrastruktur, momsforpligtelser og toldprocedurer, som svækker muligheden for nationalt såvel som multinationalt at reagere effektivt og rettidigt på interne og eksterne krisesituationer. Dette forslag er således en del af en større pakke om militær mobilitet. Der arbejdes på tværs af en række områder med at sikre militær mobilitet.

Handlingsplanen anerkender behov for fleksibel og effektiv transport af militært udstyr og personel inden for og på tværs af grænser i EU og for ligebehandling af forsvarsindsatsen i EU og NATO mhp. at mindske administrative byrder, forsinkelser og omkostninger.

Kommissionen fremsatte på den baggrund 24. april 2019 et forslag (KOM (2019) 192), der i vidt omfang ligestiller moms- og punktafgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen inden for rammene af den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik i EU med forsvarsindsatsen i NATO. Formålet er at forbedre den europæiske kapacitet inden for forsvar og krisestyring og at styrke Unionens sikkerhed og forsvar.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der ikke er omfattet af det danske forsvarsforbehold. Forslaget kræver enstemmig vedtagelse i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

3. Formål og indhold

Det gældende momsdirektiv indeholder ingen generel momsfritagelse for levering af varer eller ydelser knyttet til sikkerheds- og forsvarsformål inden for rammerne af den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik i EU. I princippet vil varer eller ydelser, der leveres til væbnede styrker, derfor være momspligtige i det land, hvortil de leveres og efter gældende regler og satser i dette land.^{3 4} Det gælder også levering af varer og tjenesteydelser til et EU-lands væbnede styrker som befinder sig i et andet EU-land som led i indsatser. Efter gældende regler skal EU-land A's væbnede styrker i EU-land B således betale moms i EU-land B og efter dette lands gældende satser, når styrkerne får leveret forsyninger til EU-land B uanset hvorfra forsyningerne leveres.

Momsdirektivet har dog siden 1977 givet mulighed for momsfritagelse for leveringer til de væbnede styrker i ethvert land, der er part i Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO), når disse styrker deltager i en fælles forsvarsindsats uden for deres eget land. Denne fritagelse blev indført for at tage højde for situationer, hvor momsen udgør en indtægt for det land, hvor de væbnede styrker er udstationeret, snarere end for deres hjemland.

Tilsvarende indeholder cirkulationsdirektivet for punktafgiftspligtige varer ingen fritagelse fra punktafgifter på ellers punktafgiftspligtige varer knyttet til sikkerheds- og forsvarsformål inden for EU. Siden 1993 har cirkulationsdirektivet dog indeholdt fritagelse for punktafgifter⁵ på ellers punktafgiftspligtige varer til NATO-medlemslandenes væbnede styrker, som deltager i en fælles forsvarsindsats uden for deres eget land.

Kommissionen foreslår derfor at moms- og afgiftsfritage varer og ydelser, som leveres til eller varer, som indføres af et EU-lands væbnede styrker og ledsagende civile personale, som er udstationeret mv. i et andet EU-land⁶, hvis disse styrker deltager i en forsvarsindsats uden for deres hjemland. Fritagelsen forudsætter en forsvarsindsats inden for rammerne af EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP).

Kommissionen foreslår endelig, at fritagelserne skal have et begrænset omfang svarende til fritagelserne for NATO's forsvarsindsats. Det er således kun udgifter, der er afholdt i forbindelse med opgaver, der er *direkte* knyttet til en forsvarsindsats, som vil kunne fritages. Ifølge Kommissionens forslag er militære missioner og operationer, kampgrupper, gensidig bistand, indsatser i Permanent Struktureret Samarbejde (Permanent Structured Cooperation - PESCO) samt aktiviteter inden for Det Europæiske Forsvarsagentur (European Defence Agency – EDA) direkte knyttet til forsvarsindsatsen.⁷ Momsfritagelsen omfatter forsyninger anvendt i forbindelse med disse indsatser. Efter Kommissionens forslag fritages EU-land A's væbnede

³ Det gælder også varer, som indføres (dvs. importeres) fra tredjelande uden for EU.

⁴ Dog gælder visse undtagelser, jf. direktivets artikel 148, litra b), og nr. 11) og 12) i del B i bilag X.

⁵ Punktafgifter, som er omfattet af EU-retten, anvendes på fx energiprodukter (motorbrændstof og brændsel til opvarmning), men også alkoholholdige drikkevarer og forarbejdet tobak. Afgiftsstruktur og minimumssatser er EU-harmoniseret.

⁶ Varer til forsyning af messer og kantiner er ligeledes omfattet af fritagelsen.

⁷ Europæisk Interventionsinitiativ (EI2), som er en mellemstatslig aftale, hvori Danmark deltager, er ikke omfattet af forslaget.

styrker således fra at betale moms i EU-land B, når styrkerne får leveret forsyninger til EU-land B, uanset hvorfra forsyningerne leveres, hvis EU-land A's indsats er direkte knyttet til EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.⁸

Leveringer af varer og ydelser til væbnede styrker i disses eget EU-hjemland (eller til senere brug i EU-hjemlandet), vil ikke være omfattet af momsfrigtagelsen. Opgaver, der udelukkende udføres af civilt personale eller udelukkende ved brug af civile kapaciteter, vil heller ikke være omfattet af fritagelserne.

Grundet det danske forsvarsforbehold har Danmark ingen aktiviteter, som er direkte knyttet til den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik i EU. Ændrede regler for moms- og afgiftsfrigtagelse vil derfor ikke have betydning for danske momsbetalinger i de øvrige EU-lande. Forsvarsforbeholdet udelukker dog ikke, at Danmark kan tillade andre EU-lande en forsvarsindsats på dansk territorium. Fx kan man tillade flådefartøjer at sejle igennem danske farvande og lægge til havn i Danmark som led i en indsats inden for rammerne af EU's fælles forsvars- og sikkerhedspolitik. Leverancer i den forbindelse kan således være omfattet af forslaget moms- og punkt-afgiftsfrigtagelse.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113. Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at EU-landene kun i fællesskab kan løse problemer med manglende tilpasning af moms- og punktafgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen i EU og i NATO-regi, og at en sådan tilpasning kræver et forslag fra Kommissionen.

Den danske regering er enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da administrative forenklinger og harmonisering af momsreglerne alene kan opnås ved fælles regulering i EU.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Momsområdet er EU-harmoniseret i det gældende momssystemdirektiv og er implementeret i den danske momslov samt momsbekendtgørelsen.

De generelle regler for virksomheder, der fremstiller og forhandler afgiftspligtige varer, samt for transporten eller cirkulationen af varer mellem virksomheder inden for EU er fastsat i cirkulationsdirektivet. Direktivet er implementeret i dansk lovgivning ved lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Momsloven og punktafgiftslovene indeholder i varierende omfang regler om afgiftsfrigtagelse af visse varer og ydelser, der anvendes i NATO-regi. I øjeblikket findes der imidlertid ingen lovgivning om moms- eller punktafgiftsbehandling af leveringer til EU's forsvarsindsats.

⁸ Omvendt er indsættelse af væbnede styrker udelukkende i sikkerhedsøjemed, herunder indsatser til bekæmpelse af spionage, cybertrusler og terrorisme, til humanitære opgaver og redningsopgaver ikke direkte knyttet til forsvarsindsatsen og således er forsyninger hertil ikke omfattet af momsfrigtagelsen.

Det vurderes foreløbigt, at forslaget vil kræve ændringer i momsloven og eventuelt momsbekendtgørelsen samt punktafgiftslovene.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Lavere momsindtægter fra aktiviteter inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik medfører negative statsfinansielle konsekvenser. Forsvarsministeriet har oplyst at omfanget af de omfattede aktiviteter i Danmark er meget begrænset, hvorfor forslaget ikke har nævneværdige statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer på foreløbigt grundlag og med henvisning til forslagets indskrænkede anvendelsesområde, at dette medfører begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, herunder for de danske virksomheder, som producerer og leverer relevante varer eller ydelser til sikkerheds- og forsvarspolitiske formål.

8. Høring

Forslaget er sendt i høring 10. maj 2019. For resultatet af høringen henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 26. september 2019.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene er generelt positive indstillede over for forslaget, herunder forslagets formål om at ligestille moms- og punktafgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen inden for rammene af EU med behandlingen af forsvarsindsatsen i NATO.

Endelig er der risiko for, at forslaget sammen med andre skattesager kan blive blokeret, så længe der ikke er opnået enighed om et forslag om ændring af strukturen for alkoholafgifter (et separat forslag på skatteområdet som ikke i øvrigt har nogen substansforbindelse med nærværende forslag).

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter forslaget og dets formål om at ligestille moms- og punktafgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen inden for rammene af EU med den eksisterende moms- og punktafgiftsbehandling af forsvarsindsatsen inden for rammene af NATO i det omfang, det er muligt.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget blev forelagt Folketingets Europaudvalg 4. oktober 2019 til orientering.

Finansministeriets samlenotat er 26. september 2019 oversendt til Folketingets Europaudvalg. Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat er 23. maj 2019 oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg.

Det bemærkes, at Kommissionens og Unionens højtstående repræsentants fælles handlingsplan for militær mobilitet blev forelagt for Folketingets Europaudvalg 9. maj 2019 til orientering.

Dagsordenspunkt 4: Direktiv og forordningsforslag om udveksling af betalingsoplysninger til bekæmpelse af momssvig

KOM(2018)812 og KOM(2018)813

1. Resume

Kommissionen har fremsat hhv. et direktivforslag (KOM(2018) 812) og et forordningsforslag (KOM(2018) 813), der har til formål at bekæmpe momssvig forbundet med e-handel. Forslagene behandles parallelt.

Direktivforslaget indebærer, at betalingstjenesteudbydere (dvs. tredjeparter, fx NETS og banker, som på vegne af en betalingsmodtager, fx en online butik, faciliterer betaling fra en forbruger eller en virksomhed) pålægges at føre et tilstrækkeligt detaljeret register over visse betalingsoplysninger. Forordningsforslaget indebærer, at EU-landene pålægges at indsamle og lagre indholdet af disse registre og udveksle betalingsoplysningerne med de øvrige EU-lande via et nyt, centralt elektronisk system (CESOP). CESOP vil på baggrund af betalingsoplysninger være i stand til at udarbejde risikovurderinger, som de nationale skattemyndigheder kan anvende med henblik på at identificere og bekæmpe momssvig. Formandskabet sigter aktuelt efter at opnå politisk enighed om sagen på det kommende ECOFIN, men det er uklart om det vil være muligt.

Regeringen støtter generelt Kommissionens ambition om at modernisere og styrke momssystemet i EU og prioriterer en fælles, ambitiøs indsats til bekæmpelse af momssvig. Regeringen støtter øget informationsudveksling, som forbedrer skattemyndighedernes muligheder for at identificere og bekæmpe momssvig. Regeringen kan støtte et kompromis på linje med formandskabets forslag.

2. Baggrund

Hvis skattemyndighederne i dag har mistanke om momssvig, kan der indledes en undersøgelse eller et administrativt samarbejde mellem EU-landene. Sådanne tiltag kræver væsentlige administrative ressourcer og er begrænsede af den nuværende EU-retlige ramme for administrativt samarbejde og af utilstrækkelige muligheder for at indsamle og få adgang til betalingsoplysninger om virksomheder i andre EU-lande. Kommissionen har derfor fremsat to forslag, som skal styrke samarbejdet mellem skattemyndigheder og betalingstjenesteudbydere og derved bekæmpe momssvig forbundet med e-handel.

Kommissionen har således ved KOM(2018) 812 af 12. december 2018 fremsat forslag om ændring af direktiv 2006/112/EF (momssystemdirektivet), som indebærer et krav til betalingstjenesteudbydere om at registrere visse betalingsoplysninger, og ved KOM (2018) 813 af 12. december 2018 fremsat forslag om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde med henblik på bekæmpelse af momssvig.

Forslagene skal også ses i lyset af, at Rådet 5. december 2017 vedtog et forslag, som indfører nye momsforpligtelser ifm. e-handel og nye forenklede bestemmelser til at hjælpe virksomhederne med at overholde momsforpligtelserne for levering af tjenester, fjernsalg af indenlandske og importerede varer. Forslaget indebærer bl.a. elektronisk momsregistrering og momsbetaling gennem den såkaldte 'One Stop

Shop' (OSS), som bl.a. gør det muligt for virksomheder at foretage deres momsindberetninger via et enkelt EU-land i stedet for i samtlige EU-lande, hvor de har et marked.

Kommission anfører, at disse foranstaltninger vil styrke efterlevelsen af momsreglerne ved at forenkle momssystemet, men anfører samtidig, at foranstaltningerne ikke kan stå alene ift. bekæmpelsen af momssvig. Forenklinger af efterlevelsen alene vil ikke kunne mobilisere tilstrækkelig efterlevelse af momsforpligtelserne og bør ledsages af foranstaltninger, der styrker skattemyndighedernes mulighed for at kontrollere virksomheder og bekæmpe svig.

Særligt på området for e-handel er det i stigende grad en udfordring for skattemyndighederne at kontrollere virksomheder og afsløre svig, fordi det er muligt for svigagtige virksomheder at skjule deres egen identitet bag et domænenavn. Det gør det svært at finde frem til, hvem der står bag en given online butik, virksomhedens faktiske beliggenhed og dens omsætning i det pågældende EU-land.

Forslagene er fremsat med hjemmel i artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der kræver høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt enstemmig vedtagelse i Rådet.

3. Formål og indhold

Direktivforslaget indebærer, at alle betalingstjenesteudbydere i en betalingskæde skal registrere en række oplysninger om grænseoverskridende overførsler af beløb fra en betaler (en forbruger eller en virksomhed) i et EU-land til en betalingsmodtager i et andet EU-land, et tredjeland (fx Ålandsøerne) eller et tredjeland, når betalingstjenesteudbyderen udfører mere end 25 betalingstransaktioner til den samme betalingsmodtager i løbet af et kvartal. Det betyder, at både betalerens betalingstjenesteudbyder, betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder og eventuelle mellemlidende skal registrere de samme oplysninger. Oplysningerne skal opbevares af betalingstjenesteudbyderne i en periode på to år og skal på harmoniseret vis stilles til rådighed for de nationale skattemyndigheder. Oplysningerne vil bl.a. gøre det muligt for skattemyndighederne at identificere betalingsmodtageren, kontrollere antallet af transaktioner og transaktionernes værdi samt kontrollere betalingernes oprindelse.

Forordningsforslaget indebærer, at EU-landene pålægges at indsamle og lagre betalingstjenesteudbydernes oplysninger og udveksle disse med de øvrige EU-lande via et nyt centralt elektronisk system (CESOP), som udvikles og drives af Kommissionen.

CESOP vil for hver enkelt betalingsmodtager være i stand at samle oplysninger om samtlige betalinger og gøre det muligt at skabe et fuldstændigt overblik over de betalinger, som betalingsmodtagerne har modtaget fra betalere, dvs. typisk forbrugere, der foretager onlineindkøb i EU.

CESOP vil på baggrund af betalingsoplysningerne være i stand til at foretage risikovurderinger af betalingsmodtagerne og sætte de såkaldte 'Eurofisc-forbindelsesembedsmænd' (udpeget af EU-landene) i stand til at sammenholde betalingsoplys-

ninger med myndighedernes skatteoplysninger og derved opdage uoverensstemmelser, som kan tyde på svigagtig virksomhed. Oplysningerne i CESOP vil blive opbevaret i en periode på to år, hvorefter de slettes.

Formandskabets kompromisforslag

Det finske formandskab har 15. oktober 2019 fremsat nyt kompromisforslag, som ændrer hhv. Kommissionens direktivforslag og Kommissionens forordningsforslag på visse områder.

Med henblik på at lette byrderne for betalingstjenesteudbydere og begrænse datamængden sammenlignet med kravene i Kommissionens oprindelige forslag, skal betalingsoplysninger i henhold til kompromisforslaget alene registreres af *enten* betalerens *eller* betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbydere i betalingskæden (og ikke af *både* betalerens *og* betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbydere i betalingskæden som oprindeligt foreslået af Kommissionen), når denne udfører mere end 25 betalingstransaktioner til den samme betalingsmodtager i løbet af et *kvarter* (modsat Kommissionens oprindelige forslag om 25 betalingstransaktioner til den samme betalingsmodtager i løbet af et *år*).. Hvis der er tale om en overførsel inden for EU, er det betalings*modtagerens* betalingstjenesteudbydere, der skal forestå registreringen. Hvis der er tale om en overførsel til et tredjelandsområde eller tredjeland, er det *betalerens* betalingstjenesteudbydere, der skal forestå registreringen.

Hertil kommer, at oplysningerne i henhold til kompromisforslaget skal opbevares af betalingstjenesteudbydere i tre år i stedet for to år foreslået af Kommissionen.

For at give rimelig frist til at gennemføre momsrevisioner, forlænges (iht. kompromisforslaget fsva. Kommissionens forordningsforslag) perioden, hvor betalingsoplysningerne opbevares i CESOP, til fem år.

4. Europa-Parlamentets holdning

Kommissionens forslag kræver høring af Europa-Parlamentet. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) har 16. juli 2019 udtalt sig om forslaget. Udvalget støtter Kommissionens hensigt om at indføre regler, der sikrer proportionalitet og forbedrer retssikkerheden ifm. e-handel samt om at etablere et lovgivningsbestemt samarbejde med betalingstjenesteudbydere mhp. at bekæmpe momssvig.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at momssvig i forbindelse med e-handel er en fælles udfordring for alle EU-lande, og at disse ikke alene kan opnå de nødvendige oplysninger fra betalingstjenesteudbydere til at kontrollere moms i forbindelse med grænseoverskridende levering af varer og tjenesteydelser

Regeringen er enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet momssvig ofte involverer virksomheder, som har hjemme i et andet EU-land end det, hvor afgiftspligten er og mest effektivt bekæmpes gennem fælles løsninger.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Iht. dansk ret pålægges betalingstjenesteudbydere ikke tilsvarende løbende og regelmæssigt at stille oplysninger til rådighed for skattemyndighederne. I henhold til

momsloven kan Skatteforvaltningen med Skatterådets tilladelse dog pålægge en betalingstjenesteudbyder at levere betalingsoplysninger til brug for kontrol af afgiftsgrundlaget for elektronisk leverede ydelser til forbrugere og varer, der sælges ved fjernsalg. Udleveringen af oplysningerne sker alene under forudsætning af at have væsentlig betydning for Skatteforvaltningens kontrol af afgiftsgrundlaget.

Forslagene vurderes samlet at medføre et behov for ændring af momsloven, herunder evt. en justering af Skatteforvaltningens mulighed for med Skatterådets tilladelse at opnå adgang til betalingsoplysninger fra betalingstjenesteudbydere.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

I det omfang forslagene styrker efterlevelsen af momsreglerne vil der være et øget momsprovenu for staten. Forslaget forudsætter udvikling af et nyt centralt elektronisk system til lagring og behandling af betalingsoplysninger med henblik på bekæmpelse af svig i EU-landene. På det foreliggende grundlag vurderes, at systemudvikling og -implementering i Danmark vil medføre samlede administrative omkostninger i omegnen af 35 mio. kr. over en femårig periode efter vedtagelse af forslaget. Hertil forventes forslaget at medføre løbende driftsudgifter samt udgifter primært til vejledning og kontrol på ca. 14 mio. kr. årligt fra 2022 i Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er på det foreliggende grundlag ikke muligt at foretage en beregning af de samfundsøkonomiske konsekvenser. I det omfang forslaget mindsker omfanget af grænseoverskridende momssvig som tilsigtet, vil det forbedre konkurrencevilkårene for de virksomheder, som ikke omgår reglerne og således have positive samfundsøkonomiske konsekvenser. Desuden vil et merprovenu fra udenlandske virksomheder medføre en samfundsøkonomisk gevinst for Danmark.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

TER (Team Effektiv Regulering) vurderer, at Kommissionens forordningsforslag og direktivforslag vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet i Danmark.

TER vurderer, at de administrative konsekvenser for danske betalingstjenestevirksomheder er afhængig af den konkrete implementering af direktivet i Danmark og det konkrete system, hvorved disse oplysninger kan hentes og registreres. Efter systemet er etableret og automatiseret vurderes løbende administrative byrder for betalingstjenesteudbydere at være begrænsede.

TER vurderer, at de samlede løbende administrative omkostninger for betalingstjenesteudbydere forbundet med forslaget alene er mindre end 4 mio. kr. årligt.

Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotater oversendt til Folketingets Europaudvalg 6. februar 2019 for en nærmere beskrivelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Der henvises til grund- og nærhedsnotater oversendt til Folketingets Europaudvalg 6. februar 2019 for en nærmere gennemgang af høringssvarene.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene forventes generelt at være positivt indstillede over for kompromisforslagene, herunder formandskabets forslag som beskrevet ovenfor, der indebærer, at betalingsoplysninger alene registreres af enten betalingsmodtagerens eller betalernes betalingstjenesteudbydere i betalingskæden.

Nogle EU-lande vil muligvis mene, at de administrative byrder for betalingstjenesteudbydere er uforholdsmæssigt store, og at forslagene ikke i tilstrækkelig grad bidrager til bekæmpelse af momssvig. På arbejdsgruppeniveau har nogle EU-lande i øvrigt henvist til, at yderligere tekniske drøftelser er nødvendige, førend forslagene kan vedtages.

Endelig er der risiko for, at forslaget sammen med andre skattesager kan blive blokeret, så længe der ikke er opnået enighed om et forslag om ændring af strukturen for alkoholafgifter (et separat forslag på skatteområdet som ikke i øvrigt har nogen substansforbindelse med nærværende forslag).

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt Kommissionens ambition om at modernisere og styrke momssystemet i EU og prioritere en fælles og ambitiøs indsats til bekæmpelse af momssvig. Regeringen støtter øget informationsudveksling, som forbedrer skattemyndigheders muligheder for at identificere og bekæmpe momssvig. Regeringen støtter en løsning på linje med det aktuelle kompromisforslag.

Regeringen vil generelt fortsat arbejde for at holde en fornuftig balance mellem de nye muligheder for at bekæmpe momssvig på den ene side og de administrative byrder, der pålægges Skatteforvaltningen og erhvervslivet på den anden side.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev den 4. oktober 2019 orienteret om sagen.

Finansministeriets samlenotat om sagen er oversendt til Folketingets Europaudvalg 2. maj 2019. Sagen blev efter oversendelse heraf taget af dagsordenen for ECOFIN 17. maj 2019. Skatteministeriets grund- og nærhedsnotater er oversendt til Folketingets Europaudvalg 9. januar 2019, mens revideret grund- og nærhedsnotater er oversendt til Folketingets Europaudvalg 6. februar 2019.

Dagsordenspunkt 5: Særordning på momsområdet for små virksomheder

KOM(2018)21

1. Resume

Kommissionen fremsatte 18. januar 2018 et forslag, der reducerer momsforpligtelser og -efterlevelsomkostninger for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), herunder særligt virksomheder, hvis samlede årlige omsætning i EU ikke overstiger en nærmere fastsat grænse.

Ifølge Kommissionen har SMV'er fortsat uforholdsmæssigt store efterlevelsomkostninger på momsområdet, samtidig med at det nuværende momssystem skaber negative konkurrenceforvridninger i EU og i de nationale markeder, bl.a. fordi de enkelte EU-landes gældende momsfritagelser (dvs. fritagelse fra at skulle betale moms, men ikke nødvendigvis fritagelse fra øvrige momsforpligtelser som fx registrering, indberetning af moms og udstedelse af fakturaer) og øvrige lettelser af momsforpligtelser målrettet SMV'er i dag kun er tilgængelige for virksomheder, der er etableret i det pågældende EU-land, og ikke for SMV'er der opererer fra andre EU-lande.

Forslaget består af fire elementer: i) Fastsættelse af en øvre grænse for nationale momsfritagelsestærskler, som afgør, hvilke virksomheder der kan gøre brug af momsfritagelsen i de enkelte EU-lande, ii) Indførelse af momsfritagelse for samtlige berettigede virksomheder i EU uanset hjemland, iii) Indførelse af overgangsordning for små virksomheder, der midlertidigt overskrider momsfritagelsegrænsen, og iv) Forenkling af momsforpligtelser for små virksomheder.

Formandskabet sigter aktuelt efter at opnå politisk enighed om sagen på det kommende ECOFIN, men det er uklart, om det vil være muligt.

Regeringen er som udgangspunkt positiv over for forslag, som forbedrer det nuværende momssystem og medfører administrative lettelser for små virksomheder samt lige konkurrencevilkår på det indre marked. Regeringen støtter det aktuelle kompromisforslag.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2018)21 af 18. januar 2018 fremsat et forslag om ændring af direktiv 2006/112/EF (momsdirektivet) for så vidt angår særordningen for små virksomheder⁹.

Forslaget er en del af Kommissionens momshandlingsplan af 7. april 2016, og supplerer to andre initiativer, som følger af momshandlingsplanen: i) e-handelsforslaget, som indebærer at virksomheder via en såkaldt One Stop Shop (OSS) kan foretage deres momsindberetninger via ét enkelt EU-land i stedet for i samtlige EU-lande, hvor de har et marked (dette forslag blev endeligt vedtaget 29. december 2017), og ii) forslaget om det endelige momssystem, som bl.a. indebærer, at varer i endnu højere grad er momspligtige i forbrugslandet (dette forslag behandles fortsat i Rådets arbejdsgruppe).

⁹ Ifht. EU-definitionen er en virksomhed *lille*, hvis den har mindre end 50 ansatte og en samlet årlig omsætning, der ikke overstiger 10 mio. EUR. En virksomhed tilhører kategorien *mellemstor*, hvis den beskæftiger 50-249 ansatte og har en årlig omsætning, der ikke overstiger 50 mio. EUR, eller en samlet balance, der ikke overstiger 43 mio. EUR.

For mindre virksomheder er momsforpligtelserne og efterlevelsесomkostningerne relativt større end for større virksomheder. Momsdirektivet indeholder en vis grad af fleksibilitet, som allerede i dag i nogle EU-lande er omsat til særlige lempelige vilkår, der letter byrderne for SMV'er fsva. moms. EU-landene har i dag bl.a. mulighed for at momsfritage SMV'er med en årlig omsætning under en vis national fastsat momsfritagelsestærskel. Ligeledes kan EU-landene forenkle momsforpligtelserne for udvalgte virksomheder, fx kan de give SMV'er adgang til forlængede afregningsperioder (fx kvartalsvis i stedet for månedlig momsafregning).

I Danmark er der sammenfald mellem grænsen for momsfritagelse og grænsen for adgang til forenklede momsforpligtelser, således at virksomheder, der fritages fra at betale moms, også fritages fra øvrige momsforpligtelser, herunder momsregistrering. I de øvrige EU-lande er der ikke nødvendigvis sammenfald mellem grænsen for momsfritagelse og grænsen for adgang til forenklede momsforpligtelser. Der vil således være virksomheder, som er fritaget fra moms, men som samtidig skal efterleve øvrige momsforpligtelser, herunder fx registrering, indberetning af omsætning og pligt til at udstede fakturaer. Trods disse eksisterende muligheder for momsbyrdeletterelser for de mindre virksomheder, peger Kommissionen på, at SMV'er fortsat har uforholdsmæssig store efterlevelsесomkostninger på momsområdet.

Kommissionen anfører desuden, at det nuværende momssystem skaber konkurrenceforvridninger i EU. De nationale momsfritagelser og forenklinger er i det gældende momssystem således alene tilgængelige for virksomheder etableret i det pågældende EU-land. Det har negativ indvirkning på konkurrencesituationen for virksomheder, der er etableret i et andet EU-land, men har omsætning i det samme marked. Kommissionen anfører, at konkurrencesituationen vil blive forværret yderligere ved indførelse af det endelige momssystem, hvorefter varer i endnu højere grad vil være momspligtige i forbrugslandet og ikke hjemlandet. Dette vil betyde, at SMV'ers adgang til momsfritagelser i andre lande vil have større betydning end i dag.

I de enkelte nationale markeder opstår der også konkurrenceforvridninger som resultat af såkaldte "tærskleffekter". Eksistensen af hårde omsætningsgrænser (tærskler) for at have adgang til momsfritagelse eller adgang til forenklede momsforpligtelser kan give SMV'er incitamenten til at undgå at overskride momsfritagelsestærsklen eller grænsen for adgang til forenklede momsforpligtelser i hjemlandet. Det kan holde SMV'er tilbage fra at udnytte deres vækstopotentiale.

Kommissionen vurderer på den baggrund, at der er behov for en revision af det gældende momsdirektiv for så vidt angår momsforpligtelser for små virksomheder.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der kræver høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt enstemmig vedtagelse i Rådet.

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag

Kommissionens forslag af 18. januar 2018 har til formål at skabe en moderne, forenklet ordning, som reducerer momsforpligtelser og efterlevelsessomkostninger for SMV'er.¹⁰

Kommissionens forslag består af fire elementer

- Fastsættelse af en øvre grænse for nationale momsfrigatelsestærskler
- Indførelse af momsfrigatelse for samtlige berettigede virksomheder i EU uanset hjemland
- Indførelse af overgangsordning for små virksomheder, der midlertidigt overskrider fritagelsesgrænsen
- Forenkling af momsforpligtelser for små virksomheder

Ad i) Fastsættelse af en øvre grænse for nationale momsfrigatelsestærskler

I dag kan EU-landene momsfrigatelse virksomheder, hvis omsætning ikke overstiger en national vedtaget momsfrigatelsestærskel. Virksomheder, hvis omsætning ligger under den pågældende nationale tærskel, er således ikke forpligtet til at opkræve moms af deres salg. I Nederlandene og Spanien har man ikke indført en momsfrigatelsestærskel, og derfor er samtlige virksomheder uanset størrelse således momsplichtige i disse to lande. Blandt de øvrige EU-lande ligger den fastsatte momsfrigatelsestærskel mellem ca. 3.000 EUR i Sverige og ca. 100.000 EUR i Storbritannien. I Danmark er momsfrigatelsestærsklen 50.000 DKK (ca. 6.700 EUR).

For at sikre, at fritagelsesområdet er begrænset til små virksomheder og for at begrænse de eventuelle forvridende effekter af momsfrigatelserne, foreslår Kommissionen at indføre en øvre grænse for momsfrigatelsestærsklen på 85.000 EUR (ca. 630.000 DKK). I dag er det alene momsfrigatelsestærsklen i Storbritannien, som overstiger denne foreslåede øvre grænse.

Kommissionens forslag indebærer fortsat mulighed for at EU-landene kan vælge en national tærskel, som dog ikke må overstige den fælles øvre grænse. EU-landene har desuden mulighed for at fastsætte forskellige momsfrigatelsestærskler for forskellige sektorer på grundlag af objektive kriterier.

Ad ii) Indførelse af momsfrigatelse for samtlige berettigede virksomheder i EU uanset hjemland

I dag gælder de nationale momsfrigatelsestærskler kun for de virksomheder, som er etableret i det pågældende land. Det betyder, at momsfrigatelsestærsklen på 50.000 DKK i Danmark kun omfatter virksomheder, som er etableret i Danmark. Virksomheder, som er etableret i et andet EU-land, kan således ikke benytte den nævnte momsfrigatelse i Danmark. Der kan derfor opstå situationer, hvor en udenlandsk virksomhed er momsplichtig ved sit salg i Danmark, mens en dansk virksomhed af samme størrelse ikke er momsplichtig ved sit salg i Danmark.

¹⁰ Kommissionens forslag omfatter reelt ikke samtlige SMV'er, men derimod kun de mindre virksomheder.

Kommissionen foreslår derfor, at momsfritagelserne i de enkelte EU-lande skal gælde for alle berettigede virksomheder i EU, uanset om de er etableret i det EU-land, hvor de har deres omsætning, eller i et andet EU-land.

For at undgå misbrug af ordningen er en virksomhed alene berettiget til momsfritagelse i et andet EU-land, end det, hvori den er etableret, hvis

- virksomhedens samlede årlige omsætning i EU ikke overstiger 100.000 EUR, og
- virksomhedens årlige omsætning i EU-landet, der giver momsfritagelsen, ikke overstiger den nationale momsfritagelsestærskel i det pågældende EU-land.

Det betyder, at en virksomhed, som er etableret i et andet EU-land end Danmark og har en samlet omsætning i EU, som ikke overstiger 100.000 EUR, kan momsfritages i Danmark, indtil virksomhedens årlige omsætning i Danmark overstiger den danske momsfritagelsestærskel på 50.000 DKK.

I dag er virksomheder, som er etableret i Danmark, og hvis samlede omsætning ikke overstiger 50.000 kroner, fritaget fra moms og fra momsregistrering samt øvrige momsforpligtelser som indberetning af moms og fakturering. I andre EU-lande er momsfritagelsestærsklen og momsregistreringstærsklen ikke nødvendigvis sammenfaldende.

Iht. Kommissionens forslag skal virksomheder, der ønsker at gøre brug af andre EU-landes momsfritagelser for små virksomheder, registrere sig til skattemyndighederne i hjemlandet, i hvilket de tillige skal indberette oplysninger om deres omsætning i de relevante EU-lande. Disse oplysninger skal automatisk udveksles med myndighederne i de øvrige EU-lande. Det betyder konkret, at danske virksomheder, der ønsker at benytte momsfritagelser i andre EU-lande, skal registrere sig hos de danske skattemyndigheder og oplyse dem om omsætninger i andre EU-lande mv. for at få adgang til at benytte momsfritagelserne i de pågældende lande.

Ad iii) Indførelse af overgangsordning for små virksomheder, der midlertidigt overskrider fritagelsesgrænsen

Kommissionen foreslår at indføre en overgangsordning, som indebærer, at virksomheder, hvis omsætning alene i et enkelt kalenderår overstiger en national momsfritagelsestærskel med op til 50 pct., fortsat kan gøre brug af momsfritagelsen i det pågældende år og land. Dette skal gøre momsfritagelsestærsklerne mere fleksible og undgå tærskleffekter, hvor virksomhederne holder sig tilbage fra at udnytte deres vækstpotentiale for at undgå at overskride tærsklerne og miste momsfritagelsen.

Ad iv) Forenkling af momsforpligtelser for små virksomheder

Det gældende momsdirektiv giver de enkelte EU-lande mulighed for nationale særordninger, som kan forenkle momsforpligtelser for fx SMV'er, herunder ved at fritage disse fra momsregistrering, indberetning af moms og fakturering. Mange elementer i de nationale særordninger varierer væsentligt på tværs af EU.

De nationale særordninger, som gælder i de enkelte EU-landene i dag, er i vid udstrækning alene tilgængelige for virksomheder, som er etableret i landet. Det betyder, at små virksomheders adgang til forenklinger i et konkret land afhænger af, om virksomheden er etableret i det pågældende land.

Mhp. at tilvejebringe en vis harmonisering af reglerne foreslår Kommissionen obligatoriske forenklinger på momsområdet for alle virksomheder, hvis samlede årlige omsætning i EU ikke overstiger 2 mio. EUR. Dvs. at forenklingerne i de enkelte EU-lande som noget nyt vil skulle gælde for alle små virksomheder med aktiviteter i det pågældende EU-land, uanset i hvilket EU-land virksomheden er etableret.

De foreslåede forenklinger, som skal gælde på tværs af EU-landene, indebærer bl.a., at afgiftsperioderne forlænges, således at omfattede virksomheder i udgangspunktet alene skal afregne moms én gang om året. Forenklingerne indebærer tillige bl.a. lettere registrering og enklere regnskabsføring, herunder fritagelse fra forpligtelsen til at udstede fakturaer.

Formandskabets kompromisforslag

Kommissionens forslag har været behandlet i Rådets arbejdsgruppe. I forlængelse heraf har det finske formandskab senest 16. oktober 2019 fremsat et kompromisforslag, som indebærer følgende:

Ad i) Fastsættelse af en øvre grænse for nationale momsfrigørelsestærskler

Kompromisforslaget fastholder en øvre grænse for den nationale momsfrigørelsestærskel. Dog er grænsen justeret fra 85.000 EUR til 100.000 EUR og får således meget begrænset praktisk betydning, idet ingen EU-lande i dag har en højere national grænse end 100.000 EUR.

Ad ii) Indførelse af momsfrigørelse for samtlige berettigede virksomheder i EU uanset hjemland

Kompromisforslaget fastholder, at momsfrigørelsen skal gælde for alle berettigede virksomheder i EU. En virksomhed er i henhold til kompromisforslaget berettiget, indtil virksomhedens samlede årlige omsætning i EU overstiger 115.000 EUR (og ikke 100.000 EUR som i Kommissionens oprindelige forslag), og indtil virksomhedens årlige omsætning i det enkelte EU-land overstiger dette lands nationale momsfrigørelsestærskel.

Kompromisforslaget fastholder, at virksomheder, der ønsker at gøre brug af andre EU-landes momsfrigørelser for små virksomheder, har pligt til registrering og indberetning af omsætning i deres hjemland.

Ad iii) Indførelse af overgangsordning for små virksomheder, der midlertidigt overskrider fritagelsesgrænsen

Ifølge kompromisforslaget gælder overgangsordningen for virksomheder, hvis omsætning alene i et enkelt kalenderår overstiger den nationale momsfrigørelsestærskel med op til enten 10 pct. eller 25 pct. EU-landene afgør selv, hvilken af de to tærskler, der skal gælde nationalt. Begge udsvingstærskler vil indebære en mere restriktiv adgang til momsfrigørelse ift. Kommissionens oprindelige forslag, som tillod en overskridelse på op til 50 pct. Den nærmere indretning af denne mekanisme drøftes fortsat i forhandlingerne.

Ad iv) Forenkling af momsforpligtelser for små virksomheder

Ifølge kompromisforslaget gælder de forenkledede momsforpligtelser alene virksomheder, som er berettiget til momsfritagelsen, dvs. der har en omsætning, som i hele EU ifølge kompromisforslaget er under 115.000 EUR, og som i det enkelte land ligger under den nationale momsfritagelsestærskel. Det er en mere restriktiv adgang til forenkledede momsforpligtelser end i Kommissionens forslag, hvor virksomheder med en samlet årligt omsætning i EU helt op til 2 mio. EUR ville have adgang til de forenkledede momsprocedurer.

Endvidere gør kompromisforslaget de fleste krav om forenklinger i det væsentligste frivillige, således at EU-landene selv afgør, hvilke forenklinger de vil indføre. Men de forenklinger, landene vælger at indføre, vil der (som også i Kommissionens forslag) være adgang til for virksomheder fra andre lande, der opfylder omsætningskriterierne.

4. Europa-Parlamentets holdning

Kommissionens forslag kræver høring af Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har 11. september 2018 udtalt sig om Kommissionens forslag, hvortil der var bred tilslutning.

For en gengivelse af betænkningen fra ordføreren i Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg henvises der til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 3. december 2018.

5. Nærhedsprincippet

Administrative forenklinger og harmonisering af momsreglerne kan alene opnås ved fælles regulering. Regeringen vurderer derfor, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 3. december 2018 for en nærmere beskrivelse af nærhedsprincippet og vurderingen heraf.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Momsområdet er EU-harmoniseret, og implementeringen af de fælles EU-regler findes i den danske momslov samt i momsbekendtgørelsen.

I henhold til de gældende danske regler er *alle* virksomheder, hvis årlige momspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr., momsfritaget og fritaget for at blive momsregistreret, hvis de er etableret i Danmark, uanset i hvilke EU-lande, de har deres omsætning.¹¹ Sælger en sådan virksomhed varer eller ydelser, som er momspligtige i et andet EU-land, skal virksomheden som udgangspunkt momsregistreres dér.

Forslaget vil kræve, at den danske momsfritagelsestærskel (momsregistreringsgrænsen) på 50.000 kr. for små virksomheder gøres tilgængelig for berettigede virksom-

¹¹ I Danmark gælder desuden to særlige momsfritagelser: 1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt, og 2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af visse af kunstnerens egne kunstgenstande, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr.

heder, der er etableret i andre EU-lande. Disse virksomheder vil desuden blive side-stillet med danske virksomheder i relation til øvrige forenklinger på momsområdet for små virksomheder.

Forslaget vil endvidere kræve, at der indføres visse momsforpligtelser, herunder registrering og indberetning af omsætning, for små danske virksomheder, der ønsker at benytte momsfritagelser i andre EU-lande.

Derudover kræver forslaget, at der indføres en overgangsordning, hvorefter momsfritagelsestærsklen på 50.000 kr. under visse betingelser kan overskrides uden at virksomheden mister momsfritagelsen i det pågældende år.

Det vurderes på denne baggrund, at en vedtagelse af forslaget vil kræve ændring af den danske momslov og eventuelt momsbekendtgørelsen.

Hvis man i Danmark fortsat vil anvende forenklinger for SMV'er, herunder fx fritagelse fra momslovgivningens pligt til at udstede fakturaer, vil sådanne ordninger også ifølge forslaget skulle omfatte små, berettigede virksomheder fra andre EU-lande og tillige kræve ændring af den danske momslov.

For uddybende gennemgang af forslagets konsekvenser for dansk ret henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 3. december 2018.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Muligheden for at udenlandske virksomheder med omsætning under den danske momsfritagelsesgrænse på 50.000 kr. ikke længere vil skulle registrere sig for moms, skønnes med væsentlig usikkerhed at medføre et mindreprovenu på ca. 10 mio. kr. årligt.

Overgangsordningen, som i kompromisforslagets udgave indebærer, at virksomheder vil kunne anvende momsfritagelsen i kalenderår, hvor deres omsætning overstiger den nationale momsfritagelsestærskel med enten 10 pct. eller 25 pct. (og ikke 50 pct. som oprindeligt foreslået af Kommissionen), skønnes med nogen usikkerhed at medføre et årligt mindreprovenu på om mod 5 mio. kr.

Til brug for udvekslingen af oplysninger om virksomheders salg på tværs af landegrænser forventes det, at der skal udvikles et it-system, som bl.a. kan indeholde og udveksle oplysninger om salg og omsætning i de respektive EU-lande. På det foreliggende grundlag vurderes det, at systemudvikling og -implementering i Danmark vil medføre administrative omkostninger på i alt 71,6 mio. kr. Forslaget forventes implementeret i løbet af en 2-årig periode. Systemudviklingen medfører udgifter i løbet af udviklingsperioden samt en 8-årig afskrivningsperiode ved idriftsættelse som følge af forventet nyudvikling. Hertil medfører forslaget årlige driftsudgifter samt udgifter primært til vejledning og kontrol på ca. 5,5 mio. kr. i Danmark fra ikrafttrædelse.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

I det omfang forslaget bidrager til udligning af konkurrencesituationen mellem virksomheder, som er etableret i forskellige EU-lande, men som har omsætning i det samme marked, har dette positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Samtidig vil en mulig reduktion af tærskleffekten som følger af indførelsen af en overgangsordning bidrage til, at små, berettigede virksomheder i højere grad udnytter deres vækstpotentiale, hvilket tillige har positive samfundsøkonomiske effekter.

Muligheden for, at danske virksomheder kan anvende de nationale fritagelsesgrænser i andre EU-lande øger omsætning og indtjening for disse virksomheder ved salg til private forbrugere i andre EU-lande og medfører en samfundsøkonomisk gevinst.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at Kommissionens forslag både medfører administrative lettelser og administrative byrder (dvs. både positive og negative administrative konsekvenser) for erhvervslivet. Det vurderes dog samlet, at forslaget potentielt vil kunne medføre væsentlige administrative lettelser, dvs. over 4 mio. kr. årligt, for de mindre danske virksomheder.

De positive effekter begrænses væsentligt med kompromisforslaget, som indsnævrer antallet af virksomheder, der har adgang til de forenklede momsforpligtelser, sammenlignet med Kommissionens oprindelige forslag. Ifølge kompromisforslaget gælder de forenklede momsforpligtelser alene virksomheder, som er berettiget til momsfritagelsen og ikke alle virksomheder, hvis samlede årlige omsætning i EU ikke overstiger 2 mio. EUR.

8. Høring

Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 3. december 2018 for en nærmere gennemgang af høringssvarene.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene forventes generelt at være positivt indstillede over for kompromisforslaget, herunder at afsnittet om obligatorisk indførelse af forenklede momsforpligtelser for de såkaldte ikke-fritagne virksomheder med en samlet årlig omsætning op til 2 mio. EUR er udgået.

Flere EU-lande har dog udtrykt bekymring for, at forslaget ikke medfører tilstrækkelige forenklinger for små virksomheder.

Visse EU-lande er kritiske over for justeringen af henholdsvis den øvre grænse for de nationale momsfritagelsestærskler (fra 85.000 til 100.000 EUR) og tærsklen for den samlede omsætning i EU (fra 100.000 til 115.000 EUR og støtter i stedet grænsen hhv. tærsklen i Kommissionens oprindelige forslag på 85.000 EUR, hhv. 100.000 EUR.

Der er fortsat heller opnået enighed om den nærmere indretning af den nye regel, der skal tillade momsfritagelse for virksomheder, hvis omsætning overskrider den nationale momsfrigatelsestærskel i et enkelt kalenderår.

Endelig er der risiko for, at forslaget sammen med andre skattesager kan blive blokeret, så længe der ikke er opnået enighed om et forslag om ændring af strukturen for alkoholafgifter (et separat forslag på skatteområdet som ikke i øvrigt har nogen substansforbindelse med nærværende forslag).

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er positiv over for forslag, som mindsker konkurrenceforvridninger inden for EU og medfører administrative lettelser på momsområdet for små virksomheder. Regeringen er derfor positiv over for, at virksomheder etableret i Danmark kan gøre brug af de nationale momsfrigelser i andre EU-lande.

Regeringen lægger endvidere generelt vægt på, at der skal være en balance mellem på den ene side hensynet til, at det skal være attraktivt at drive virksomhed i Danmark, og på den anden side hensynet til myndighedernes mulighed for at føre kontrol. I den forbindelse er regeringen tilfreds med, at små virksomheder, hvis omsætning ligger under den nationale momsfrigatelsestærskel, og som ikke har momspligtige leverancer i andre EU-lande, fortsat ikke påføres administrative byrder i form af registrering og årlige indberetninger/angivelser af omsætning.

Regeringen kan endvidere støtte, at virksomheder, som ikke udelukkende sælger varer eller ydelser i hjemlandet, og ønsker at gøre brug af momsfrigelser for små virksomheder i andre EU-lande, skal registrere sig til skattemyndighederne i hjemlandet, i hvilket de tillige skal indberette oplysninger om deres omsætning i de relevante EU-lande, idet dette medvirker til at sikre balancen mellem administrative lettelser og kontrol.

Regeringen vil arbejde for, at den øvre grænse for de nationale momsfrigatelsestærskler sænkes fra 100.000 EUR til 85.000 EUR, og at tærsklen for den samlede omsætning i EU sænkes fra 115.000 EUR til 100.000 EUR., således at grænsen og tærsklen svarer til niveauet i Kommissions oprindelige forslag.

Regeringen er tilfreds med, at omsætningsgrænsen for adgang til forenklede momsforpligtelser strammes fra en samlet årlig omsætning i EU på op til 2 mio. EUR i Kommissionens forslag til en grænse på 115.000 EUR med kompromisforslaget. Eksempelvis ville en pligt til indrømmelse af længere afgiftsperioder til flere virksomheder alt andet lige forringe myndighedernes kontrolmuligheder og øge risikoen for momssvig.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev den 4. oktober 2019 orienteret om sagen.

Finansministeriets samlenotat om sagen er oversendt til Folketingets Europaudvalg 2. maj 2019. Sagen blev efter oversendelse af samlenotatet taget af dagsordenen for ECOFIN 17. maj 2019. Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat om sagen er oversendt til Folketingets Europaudvalg 15. februar 2018, mens et revideret grund- og nærhedsnotat er oversendt 3. december 2018.

Dagsordenspunkt 6: Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank (ECB)

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage en indstilling til Det Europæiske Råd om udnævnelse af nyt medlem af direktionen i Den Europæiske Centralbank (ECB). ECB offentliggjorde 25. september 2019, at direktionsmedlem Sabine Lautenschläger ønsker at træde tilbage inden hendes mandatperiode udløber 26. januar 2022. Det ventes at Isabel Schnabel, tysk økonomiprofessor, indstilles til stillingen som nyt direktionsmedlem i ECB. Indstillingen vedtages med kvalificeret flertal blandt eurolandene.

2. Baggrund, formål og indhold

Direktionen i Den Europæiske Centralbank (ECB) består af formanden, næstformanden og 4 øvrige medlemmer, jf. tabel 1, som vælges for en otteårig periode og uden mulighed for genvalg. Kun statsborgere i eurolandene kan være direktionsmedlemmer.

Direktionsmedlemmer udnævnes ved fælles overenskomst mellem eurolandenes stats- og regeringschefer på grundlag af en indstilling fra ECOFIN (kvalificeret flertal blandt eurolandene) og efter høring af Europa-Parlamentet samt ECB's Styrelsesråd (ECB's direktion og centralbankcheferne fra eurolandene), jf. artikel 283 stk. 2 og artikel 139, stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

ECB offentliggjorde 25. september 2019, at direktionsmedlem Sabine Lautenschläger ønsker at træde tilbage 31. oktober 2019, og dermed inden hendes mandatperiode udløber 26. januar 2022. Eurogruppeformanden igangsatte 9. oktober 2019 en uformel proces for nominering af kandidater til nyt direktionsmedlem af ECB, der udløber 24. oktober 2019. Isabel Schnabel, tysk økonomiprofessor, er på nuværende tidspunkt eneste offentliggjorte nominerede kandidat. ECOFIN ventes på rådsmødet 8. november at nå til enighed om en indstilling til Det Europæiske Råd (DER) om udnævnelse af et nyt medlem til direktionen i ECB. Forinden ventes eurolandene at drøfte sagen på mødet i den ordinære eurogruppe 7. november.

Tabel 1

Medlemmer af ECB's direktion		
	Nationalitet	Mandatperiode
Mario Draghi, formand ¹	Italien	1. nov. 2011 – 31. okt. 2019
Luis de Guindos, næstformand	Spanien	1. jun. 2018 – 31. maj 2026
Benoît Cœuré ²	Frankrig	1. jan. 2012 – 31. dec. 2019
Sabine Lautenschläger	Tyskland	27. jan. 2014 – 26. jan. 2022
Yves Mersch	Luxembourg	15. dec. 2012 – 14. dec. 2020
Philip Lane	Irland	1. jun. 2019 – 31. maj 2027

Anm.: ¹ 9. juli 2019 indstillede ECOFIN formelt Christine Lagarde (Frankrig) til DER som ny ECB-formand. Indstillingen blev vedtaget af DER 17.-18. oktober 2019. Lagarde ventes at tiltræde 1. november 2019.

² 10. oktober 2019 indstillede ECOFIN formelt Fabio Panetta (Italien) til DER som ny ECB-bestyrelsesmedlem efter Benoît Cœuré ventes at træde ud af ECB's direktion 31. december 2019.

Kilde: ECB

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant

7. Økonomiske konsekvenser

Indstillingen til Det Europæiske Råd om udnævnelse af nyt medlem af direktionen i ECB ventes ikke at have statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Såfremt yderligere kandidater ikke nomineres ventes det, at eurolandene vil indstille Isabel Schnabel, tysk økonomiprofessor, til stillingen som direktionsmedlem i ECB.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark har som ikke-euroland ikke stemmeret i sager vedrørende ECB. Fra dansk side vil eurolandenes afgørelse vedrørende det nye direktionsmedlem i ECB blive taget til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. indstilling af nyt medlem af ECB's direktion har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 7: Digital beskatning

1. Resume

På ECOFIN 8. november 2019 ventes EU-landene at drøfte status på arbejdet med beskatning af den digitale økonomi i OECD. Kommissionen har tidligere fremsat forslag i EU, som der ikke kunne opnås enighed om. Der er derfor enighed i EU om, at man forfølger internationale løsninger i OECD, hvor målet er enighed inden udgangen af 2020.

I OECD arbejdes aktuelt i to spor. Et spor (spor 1) vedrører delvis omfordeling af beskatningsret fra virksomhedernes hjemland til forbrugslandet (dvs. det land, hvor virksomhederne har deres forbrugere). Et andet spor (spor 2) vedrører en global standard for effektiv minimumsbeskatning. Et OECD-kompromis ventes at have elementer fra begge spor. EU-landene ventes fortsat at have forskellige synspunkter ift. OECD-arbejdet og de to spor.

Regeringen støtter en løsning i OECD, og arbejder for at begrænse evt. negative virkninger på dansk selskabsskatteprovenu, herunder ved at forslag i OECD's spor 1 begrænses til alene at omfatte digitale virksomheder, eller at forslag i OECD's spor 1 med en mere generel omfordeling af beskatningsret begrænses mest muligt.

2. Baggrund

Der har i længere tid været politisk opmærksomhed på spørgsmålet om beskatning af den digitale økonomi, som bl.a. skyldes, at det i en årrække ved brug af skattely mv. og i kraft af de tidligere amerikanske skatteregler har været muligt for bl.a. nogle store amerikanske digitale virksomheder at betale ingen eller meget lav skat af den indkomst, de har tjent uden for USA, bl.a. i EU. Der har desuden været en diskussion af i hvilket omfang de digitale forretningsmodeller i særlig grad bygger på brugernes data, og hvorvidt denne værdiskabelse bør beskattes i det land, hvor brugerne er hjemmehørende.

USA vedtog i december 2017 en skattereform af betydning for sagen. Dette gælder særligt indførelsen af den såkaldte GILTI-regel (Global Intangible Low Tax Income) i selskabsbeskatningen, som i henhold til OECD's vurdering indebærer, at amerikanske selskaber vil skulle betale en effektiv skat på 13 pct. af indkomst fra immaterielle aktiver i udlandet. Det vil også omfatte de digitale virksomheder i USA, herunder deres indkomst fra EU.

På baggrund af debatten om beskatningen af den digitale økonomi stillede Kommissionen 21. marts 2018 to direktivforslag, som indeholder bud på både en langsigtet, permanent løsning og en kortsigtet, midlertidig til beskatning af den digitale økonomi.

Kommissionens forslag til en langsigtet, permanent løsning vedrører selskabsbeskatning ift. en væsentlig digital tilstedeværelse, KOM(2018)147, og indebærer indførelse af et såkaldt digitalt fast driftssted, som statueres, når selskabet efter nærmere kriterier anses at have væsentlig digital tilstedeværelse i et land. Dette forslag har endnu ikke været realitetsforhandlet.

Kommissionens forslag til en kortsigtet, midlertidig løsning vedrører en skat på 3 pct. af omsætningen fra visse digitale tjenester (Digital Service Tax - DST), KOM(2018)148.

Ifm. drøftelser i ECOFIN i december 2018 og marts 2019 kunne der ikke opnås enstemmighed om at vedtage Kommissionens forslag om en omsætningsskat eller en smallere variant af forslaget kun rettet mod digital reklame (Digital Advertising Tax – DAT). EU-landene blev derfor enige om i stedet at fokusere på at finde globale løsninger i OECD. Det blev samtidig aftalt, at ECOFIN skulle gøre status på og drøfte OECD-arbejdet.

Der er et internationalt arbejde i gang vedr. selskabsbeskatning, skatteundgåelse og den digitale økonomi bl.a. i G20 og OECD. I oktober 2015 afsluttede OECD- og G20-landene et projekt om ”Base Erosion and Profit Shifting” (BEPS), som adresserer skatteundgåelse bredt, hvoraf centrale dele er implementeret i EU ved forskellige direktiver. Ifm. BEPS-arbejdet konkluderede OECD, at den digitale økonomi ikke kan adskilles fra den øvrige økonomi, og arbejdet udløste ikke specifikke anbefalinger på området.

Arbejdet er dog videreført i OECD-regi mhp. at levere en endelig afrapportering og konsensusløsning senest i 2020.

3. Formål og indhold

Arbejdet i OECD er organiseret i to spor. Begge spor vedrører selskabsbeskatning generelt og rækker således videre end beskatning af digitale virksomheder.

Forslag i spor 1 medfører en delvis omfordeling af beskatningsretten til selskabers profit fra hjemlandet til forbrugslandet. Det vil ændre det grundlæggende princip for international beskatning, at selskaber beskattes af deres overskud dér, hvor centrale funktioner som ledelse, innovation og forskning mv. udføres, dvs. typisk hvor selskabet er hjemmehørende.

Forslag i spor 1 indebærer således som noget nyt, at en del af virksomheders overskud beskattes i det land, hvor selskabet har omsætning. UK, USA og Indien har tidligere fremsat forskellige forslag i spor 1, som alle ville medføre forskellige former for omfordeling af beskatningsretten. OECD-sekretariatet har på denne baggrund fremsat sit bud på et udkast til et samlet kompromisforslag i spor 1 (en såkaldt ”Unified Approach”), som blev offentliggjort 9. oktober 2019 mhp. afholdelse af en offentlig høring 21-22. november 2019. Det videre arbejde i spor 1 ventes nu at tage udgangspunkt i OECD-sekretariatets forslag.

OECD’s kompromisforslag for spor 1 vedrører selskabsbeskatning generelt og har således en bredere anvendelse end digitale virksomheder. Forslaget indebærer, at man fastlægger et skøn for en virksomheds overnormale profit, hvor en del heraf skal fordeles til beskatning mellem forskellige lande på basis af virksomhedens omsætning i de pågældende lande. De nærmere metoder til at fastlægge en virksomheds overnormale profit og til at fordele beskatningen mellem forskellige lande er endnu ikke præciseret.

Forslag i spor 2, som er fremsat af Tyskland og Frankrig, er baseret på styrkede værnsregler mod skatteundgåelse og vil sikre, at alle virksomheder betaler et minimum i selskabsskat. Forslaget indebærer, at et land, fx Danmark, i højere grad vil kunne beskatte udenlandske selskaber, som er aktive i Danmark, *hvis ikke* de betaler tilstrækkelig skat i deres hjemland.

Det tysk-franske forslag omfatter også både digitale og ikke-digitale virksomheder. Idet digitale selskaber med væsentlige immaterielle aktiver har særlig gode forudsætninger for at flytte aktiver til lavskattelande mhp. at undgå beskatning, vurderes forslaget dog i særlig grad at adressere problemer med beskatning af den digitale økonomi.

Det tysk-franske forslag har ligheder med de tiltag USA, som et led i skattereformen fra 2017, nationalt har gennemført på selskabsområdet. Tilsammen medfører den såkaldte BEAT-regel (Base Erosion and Anti-Abuse Tax) og den såkaldte GILTI-regel (Global Intangible Low Tax Income), at USA i højere grad kan beskatte selskaber, der er aktive i USA, hvis de betaler en for lav skat i enten USA eller deres hjemland.

OECD-arbejdet videreføres mhp. at finde en global konsensusløsning inden udgangen af 2020. Spørgsmålet om beskatning i den digitale økonomi drøftes også i G20, hvor kun de største økonomier deltager.

4. Europa-Parlamentets holdning

Sagen kræver ikke høring i Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

En senere implementering af en eventuel OECD-løsning i EU eller nationalt forventes at have lovgivningsmæssige konsekvenser. Forslag i spor 1, som omfordeler beskatningsret, ventes at medføre behov for vedtagelse af ny lovgivning og genforhandling af dobbeltbeskatningsoverenskomster eller alternativt ved tilslutning til en eventuel ny multilateral konvention. Forslag i spor 2 ventes at medføre behov for vedtagelse af nye regler i selskabsskatte Lovgivningen.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser.

En senere implementering af en eventuel OECD-løsning i EU eller nationalt forventes at have væsentlige økonomiske konsekvenser. Forslag i spor 1, som omfordeler beskatningsret, kan alt efter udformning medføre betydelige statsfinansielle konsekvenser i form af mindre provenu for Danmark, mens forslag i spor 2 kan have positive statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Et eventuelt kompromis med elementer fra både spor 1 og spor 2 vurderes umiddelbart at medføre betydelige provenutab.

Et samlet skøn for disse konsekvenser afventer nærmere præcisering af og klarhed om en endelig OECD-løsning.

8. Høring

Sagen sendes ikke i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er blandt EU-landene bred enighed om, at den digitale økonomi rummer udfordringer, som bør adresseres globalt i OECD, men der er ikke konsensus om, hvordan det bedst gribes an, og hvilke løsninger, som foretrækkes.

Et OECD-kompromis ventes at have elementer fra både spor 1 (omfordeling af beskatningsret) og spor 2 (effektiv minimumsbeskatning).

En række EU-lande støtter forslag i spor 1, mens flere – især mindre, eksportorienterede lande – finder at spor 1 indebærer risiko for potentielt store negative statsfinansielle konsekvenser for disse lande, og ventes at arbejde for, at forslag i spor 1 så vidt muligt begrænses til alene at omfatte den digitale økonomi, eller at en mere generel omfordeling af beskatningsret, også udover digitale selskaber, begrænses mest muligt. Globalt ventes en række store lande at støtte variationer af spor 1-løsninger.

Regeringen vil, hvis der ikke findes en OECD-løsning inden udgangen af 2020, afsøge mulige løsninger i EU-regi og gå aktivt og åbent til drøftelser om eventuelle løsninger i EU, herunder en standard for effektiv minimumsbeskatning i EU, men også andre løsningsmuligheder, inkl. en digital omsætningsskat.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage statusdrøftelsen til efterretning.

Regeringen vil generelt arbejde for at sikre, at alle virksomheder, digitale såvel som ikke-digitale, bidrager til fællesskabet. Regeringen vil således styrke dansk deltagelse og øge ambitionsniveauet i det internationale arbejde mod skattely og skattespekulation – både i EU og OECD.

Regeringen støtter en global løsning om en global standard for effektiv minimumsbeskatning på linje med det tysk-franske forslag og vil arbejde for, at en eventuel løsning i OECD, som måtte indebære omfordeling af beskatningsretten, i videst mulig udstrækning alene er målrettet digitale virksomheder og under alle omstændigheder mindsker risiko for tab af dansk selskabsskatteprovenu. Det vurderes dog i praksis vanskeligt at finde en løsning, som ikke indebærer en mere generel omfordeling af beskatningsret og dermed et væsentligt provenutab for Danmark. En omfordeling af beskatningsretten bør indrettes, så risikoen for tab af dansk selskabsskatteprovenu minimeres.

Regeringen vil, hvis der ikke findes en OECD-løsning inden udgangen af 2020, afsøge mulige løsninger i EU-regi og gå aktivt og åbent til drøftelser om eventuelle løsninger i EU, herunder en standard for effektiv minimumsbeskatning i EU, men også andre løsningsmuligheder, inkl. en digital omsætningsskat.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 8: Det Europæiske Finanspolitiske Råds årsrapport

1. Resume

ECOFIN ventes orienteret om den årlige rapport fra det europæiske finanspolitiske råd (EFB), som er et rådgivende organ oprettet i 2015 for bl.a. at bidrage til en uafhængig vurdering af den løbende gennemførelse af EU's og euroområdet's finanspolitiske regler.

EFB's årsrapport er endnu ikke offentliggjort, men ventes at komme ind på de vigtigste sager ift. de finanspolitiske regler i løbet af 2018, herunder forventeligt fx Italien, Belgien, Spanien, Rumænien og Ungarn, som i 2018 alle har været genstand for beslutninger ift. håndhævelse af de fælles finanspolitiske regler. Rapporten indeholder også forslag til mulige ændringer af de finanspolitiske regler i forlængelse af tidligere rapporter fra EFB og løbende offentlige debatter herom.

Der er på ECOFIN's dagsorden alene tale om en orientering om rapport fra et rådgivende organ, og der er således ikke lagt op til konkrete tiltag eller beslutninger om eventuelle ændringer af de finanspolitiske regler. Det er muligt, at den nye Kommission vil gøre sig overvejelser om en evt. reform eller justeringer i reglerne eller deres gennemførelse, fx i lyset af den allerede aftalte evaluering af retsakterne på området.

2. Baggrund

Kommissionen oprettede i oktober 2015 et Europæisk Finanspolitisk Råd (EFB) mhp. at forbedre implementeringen af de finanspolitiske regler i EU. EFB er uafhængigt af Kommissionen og Rådet og er et rådgivende organ, hvis vurderinger ikke har nogen formelle konsekvenser.

EFB har særligt til opgave at evaluere gennemførelsen af EU's finanspolitiske regler, navnlig med hensyn til den horisontale sammenhæng i overvågningen af landenes nationale finanspolitikker i forhold til de finanspolitiske regler og i beslutningerne om håndhævelse af reglerne. EFB kan også komme med forslag til den fremtidige udvikling af de finanspolitiske regler. De skal desuden vurdere hensigtsmæssigheden af den samlede finanspolitiske stilling i euroområdet som helhed (dvs. om euroområdet som helhed strammer finanspolitikken, lempet finanspolitikken eller holder den neutral) i lyset af konjunkturer, ECB's pengepolitik mv.

EFB samarbejder med de nationale finanspolitiske råd (i Danmark har De Økonomiske Råd rollen som finanspolitisk råd).

EFB ventes at udgive sin årsrapport for 2019 i slutningen af oktober 2019. Rapporten ventes præsenteret i ECOFIN.

3. Formål og indhold

Rapportens ventede indhold om implementeringen af de finanspolitiske regler

EFB's rapport ventes særligt at fokusere på implementeringen af de finanspolitiske regler i 2018, inkl. de anbefalinger, der i 2017 blev givet om finanspolitikken i 2018, og de vurderinger af 2018-tallene, som er gennemført i starten af 2019.

Rapporten ventes bl.a. at omhandle håndteringen af Italien og Belgien, som Kommissionen i 2018 fremlagde formelle rapporter om under Stabilitets- og Vækstpagten. Formålet med rapporterne var at vurdere, om de to landes høje gæld burde udløse en henstilling under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud

(EDP). Hverken Italien eller Belgien blev tildelt henstillinger under Stabilitets- og Vækstpagten. I regi af den styrkede budgetovervågning for eurolande (i two-pack'ens supplerende regler for eurolande fra 2013) bad Kommissionen dog Italien om at indsende en ny budgetplan (en slags skitse for det kommende års finanslov i eurolandene), da de oprindelige planer lå noget uden for reglernes rammer, inden man i december 2018 blev enig med Kommissionen om visse tilpasninger af planerne, som dog fortsat indebar relativt lempelige krav.

Spanien vil muligvis også blive behandlet i rapporten, idet Spanien fik ophævet sin EDP-henstilling 14. juni 2019, da de havde bragt deres underskud under 3 pct. af BNP til fristen i 2018.

Efter ophævelsen af Spaniens EDP-henstilling er der for første gang siden krisen ikke længere nogen lande, der har EDP-henstillinger. Alle lande er dermed underlagt Stabilitets- og Vækstpagtens *forebyggende regler*, dvs. reglerne om fremskridt hen imod landenes specifikke mellemfristede mål for den strukturelle saldo. To lande, Rumænien og Ungarn, har aktuelt henstillinger under de forebyggende regler. Det er muligt, at EFB-rapporten vil behandle håndhævelsen af kravene under de forebyggende regler.

EFB's forslag om en reform af de finanspolitiske regler

EFB's årsrapport ventes som tidligere årsrapporter at indeholde forslag til mulige ændringer af de finanspolitiske regler. Der er imidlertid ikke truffet nogen beslutning om at ændre de finanspolitiske regler i EU, eller om at åbne en drøftelse af reglerne, og forslagene fra EFB er således blot uafhængig inspiration til evt. fremtidige revisioner af reglerne.

EFB fremlagde den 11. september 2019 et bud på ændringer af de finanspolitiske regler, som ventes gentaget i den kommende årsrapport, *jf. bilag 1*. EFB's bud indebærer i udgangspunktet ikke forslag om ændring af reglerne i Traktaten, dvs. grænser på 60 pct. af BNP for ØMU-gælden og 3 pct. af BNP for det faktiske underskud. EFB lægger op til regler, der i højere grad styrer efter gældsmålet suppleret med en udgiftsregel, som sikrer tilpas nedbringelse af gælden for lande med gæld over 60 pct. af BNP. Der lægges fx også op til at forenkle og reducere antallet af fleksibilitetsklausuler, og lade disse aktivere af et uafhængigt organ.

Den finanspolitiske stilling i euroområdet som helhed

ECB's årsrapport ventes at udtale sig om den finanspolitiske stilling i euroområdet i opfølgning på udtalelser i tidligere rapporter, som de seneste år har fokuseret på en omtrent neutral finanspolitik. EFB offentliggjorde allerede 25. juni 2019, at man for 2020 også anbefaler en omtrent neutral finanspolitisk stilling i euroområdet som helhed, og anbefalingen ventes gentaget i årsrapporten. Der planlægges ifølge Kommissionens forårsprognose fra maj en samlet lempelse af finanspolitikken i euroområdet, hvor struktursaldoen ventes lempet fra -0,9 pct. af BNP i 2019 til -1,2 pct. af BNP i 2020.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om EFB's årsrapport 2019.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Andre landes holdninger til sagen kendes endnu ikke, men EFB-rapporten ventes generelt positivt modtaget.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positivt over for tiltag, der kan bidrage til en sund finanspolitik på linje med de finansielle regler, herunder via en håndhævelse af reglerne, der er troværdig og transparent og sikrer ligebehandling på tværs af landene. Fra dansk side noterer man sig EFB's rapport.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Bilag 1: EFB's rapport af 11/9-19 vedr. de finanspolitiske regler

EFB har i sine rapporter løbende givet inputs til større eller mindre ændringer af de finanspolitiske regler i EU og udgav 11. september 2019 et bud på en reform af de finanspolitiske regler i EU.

EFB lægger i første omgang ikke op til at ændre selve EU-Traktaten, hvilket især betyder, at man fastholder de eksisterende grænser på 60 pct. af BNP for ØMU-gælden og 3 pct. af BNP for det faktiske underskud.

Forslaget omhandlede overordnet følgende elementer, som har til formål at styrke de offentlige finanser:

- Et **mellemfristet gældsloft**. Idéen er, at landenes gældsniveau (i pct. af BNP) er det centrale mål, som der i sidste ende skal styres efter. Gældsniveauet ville således være centralt for, hvilke finanspolitiske krav, som landene stilles.
- **Operationel regel baseret på udgiftsvækst for lande med gæld over 60 pct. af BNP**. Da gældsniveauet ikke er hensigtsmæssigt at styre den årlige finanspolitik efter i praksis, ville der være et operationelt krav til de årlige budgetter baseret på nettoudgiftsvæksten. Denne nettoudgiftsvækst ville bestå af den generelle offentlige udgiftsvækst fratrasket renteudgifter og konjunkturfølsomme ledighedsudgifter. Derudover vil lande, der gennemfører diskretionære indtægtsforøgende tiltag (fx indfører eller hæver konkrete skatter), kunne have en højere udgiftsvækst. Dette minder om den eksisterende udgiftsregel i Stabilitets- og Vækstpagten. Grænsen for nettoudgiftsvæksten sættes, så den sikrer, at gælden falder ned i mod grænsen på 60 pct. af BNP. Jo højere gælden er, desto hurtigere vil den skulle nedbringes. Lande med gæld over 60 pct. af BNP skal som alle EU-lande løbende overholde 3 pct.-grænsen for det faktiske underskud.
- **Lande med gæld under 60 pct. af BNP** skal kun efterleve den allerede eksisterende grænse på 3 pct. af BNP for det faktiske underskud og sørge for, at gælden forbliver under 60 pct. af BNP, og ikke efterleve en regel om udgiftsvækst.
- **Færre fleksibilitetsklausuler**. De forskellige typer undtagelser, der eksisterer i Stabilitets- og Vækstpagten i dag (for naturkatastrofer, konjunkturtilbageslag, strukturreformer, investeringer mv.), vil blive simplificeret og indskrænket, og undtagelserne skal aktiveres af et uafhængigt organ.
- En begrænset **golden rule**. Visse investeringer undtages fra udgiftsvækstmålet (en såkaldt "golden rule").
- **Ændrede institutionelle rammer**:
 - 1. Kommissionens økonomiske generaldirektorat (DG ECFIN) gøres mere uafhængigt ift. den politiske del af Kommissionen.
 - 2. Man går væk fra brugen af omvendt kvalificeret flertal for en række afgørelser under Stabilitets- og Vækstpagten (dvs. at det ikke længere skal kræve kvalificeret flertal for, at Rådet kan afvise et forslag fra Kommissionen).
 - 3. Der indføres en fuldtidseurogruppeformand, som hverken skal være en national finansminister (som deltidsformanden er i dag) eller en EU-kommissær.

- Evt. kan økonomiske sanktioner ift. de finanspolitiske regler suppleres med eller afskaffes til fordel for, at adgang til nogle EU-midler gøres betinget af efterlevelse af reglerne.
- Evt. kan de finanspolitiske regler kobles til proceduren for makroøkonomiske ubalancer, således at samspillet mellem de to regelsæt bliver bedre.

Dagsordenspunkt 9: Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage de årlige rådskonklusioner om EU-statistik. Det foreløbige udkast til konklusionerne følger op på prioriteterne i ECOFIN rådskonklusionerne fra november 2018, herunder særligt den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) statusrapport vedr. informationsbehov i ØMU'en. Udkastet til konklusionerne redegør for de seneste fremskridt vedr. opfyldelse af informationsbehov i ØMU'en, statistikker for uforholdsmæssigt store underskud, overvågning af den makroøkonomiske ubalance og strukturelle statistikker.

2. Baggrund

Den finansielle, økonomiske og teknologiske udvikling samt stigende krav til statistikker har i de senere år fået Kommissionen til at iværksætte en række tiltag, som har til formål at skabe mere pålidelige statistikker. Retvisende og pålidelige statistikker er en forudsætning for landenes styring af deres økonomiske politik samt et velfungerende økonomisk-politisk samarbejde mellem landene.

Rådet foretager årligt en opfølgning på arbejdet med den europæiske statistik og vedtager konklusioner, som dels består af en opfølgning på tidligere udstukne prioriteringer for arbejdet, dels af prioriteringer for det videre arbejde. Det foreliggende udkast til konklusioner indeholder prioriteringer for det videre arbejde på statistikområder som klimaforandringer, offentlige finanser, proceduren for makroøkonomiske ubalancer, personstatistik og FN's verdensmål.

3. Formål og indhold

Det foreløbige udkast til rådskonklusioner om EU-statistik vedrører overordnet:

- (1) De vigtigste udviklinger i europæisk officiel statistik
- (2) Kvalitetssikring i statistikproduktionen
- (3) EFC's statusrapport vedr. informationsbehov i ØMU'en
- (4) Ejendomsstatistik til tilsyn og andre formål
- (5) Offentlige finanser og statistik for proceduren for uforholdsmæssigt store underskud
- (6) Statistik for proceduren for makroøkonomiske ubalancer
- (7) Personstatistik
- (8) Globalisering
- (9) Regnskab for den offentlige sektor

Ad (1) – De vigtigste udviklinger i europæisk officiel statistik

Rådet understreger behovet for at sikre tilstrækkelige ressourcer til statistisk infrastruktur på europæisk og nationalt plan, således at det Europæiske Statistiske System (ESS) kan opfylde behovet for regelmæssig officiel statistik af høj kvalitet i forbindelse med globaliseringens udfordringer og teknologiske fremskridt såvel som omskiftelige statistikkkrav. Rådet minder om vigtigheden af at mindske indberetningsbyrderne for borgere og virksomheder og behovet for at balancere nye statistikkkrav med effektivitetsgevinster og effektiv prioritering. Rådet værdsætter vigtigheden af arbejdet med migrations- og demografistatistikker og udviklingen inden

for beskæftigelse, digitalisering, energi-unionen, klimaforandringer, miljø, bæredygtig udvikling, grønne investeringer, forskning og udvikling, innovation, uddannelse, sundhed og sociale forhold. Rådet bifalder ESS's initiativer til at udnytte nye datakilder og teknologier. Rådet bifalder bestræbelserne på at undersøge muligheden for at producere statistik til den europæiske handlingsplan for forsvarsområdet og opfordrer Eurostat til at integrere klimaforandringer i alle relevante statistikområder, samt at fortsætte med at udføre og forbedre overvågningen af implementeringen af FN's verdensmål på EU-niveau i sammenhæng med det europæiske semester.

Rådet anerkender det nuværende arbejde med udspecificerende gennemførelsesretsakter efter vedtagelsen af forordningen om europæisk erhvervsstatistik (FRIBS), KOM(2017)114, og rammeforordningen om Den Integrerede Europæiske Socialstatistik (IESS), KOM(2016)551. Rådet bifalder, i lyset af diskussioner om ØMU'ens fremtid, europæiske statistikeres fortsatte evaluering af nye behov for statistikker på området i samarbejde med relevante interessenter. Rådet understreger i den forbindelse vigtigheden af de Europæiske Økonomiske Hovedindikatorer (Principal European Economic Indicators, PEEI'er), som er de vigtige månedlige og kvartalsvise europæiske økonomiske indikatorer.

Ad (2) – Kvalitetssikring i statistikproduktionen

Rådet anerkender, at Eurostat har indført rammer for en forbedret kvalitetsvurdering, og at der i det sidste år er opnået betydelige fremskridt.

Ad (3) EFC's statusrapport vedr. informationsbehov i ØMU'en

Rådet noterer sig den udvikling, som er beskrevet i 2019-udgaven af den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) statusrapport om informationsbehov i ØMU'en. Ift. rapporten gælder også:

- Rådet sætter pris på de betydelige forbedringer i landenes dækning, aktualitet, længden af tidsserier og den overordnede kvalitet af de PEEI'er og bifalder introduktionen af øjebliks-estimer ('flash estimates') på beskæftigelse for EU og euroområdet. Rådet anerkender de yderligere forbedringer i lagedækning af nogle PEEI'er og den generelt udmærkede tilgængelighed af kvartalsvise statistikker over offentlige finanser.
- Rådet sætter pris på forbedringerne og ser frem til yderligere fremskridt. Desuden bifaldes den markante forbedring af tilgængeligheden af nationalregnskabsdata (ESA 2010) og fremskridt med afvikling af undtagelser på området, og Eurostat opfordres til fortsat arbejde hen i mod kvartalsvise boligsalgsindikatorer.

Ad (4) Ejendomsstatistik til tilsyn og andre formål

Rådet fremhæver relevansen af erhvervsejendomsindikatorer (CREI – Commercial Real Estate Indicators) og bifalder Eurostats arbejde med udvikling af de påkrævede statistikker. Rådet bifalder initiativerne fra både ESS og det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) vedr. indikatorer for fast ejendom. Rådet opfordrer både ESS og ESCB til at prioritere området. Rådet inviterer EU-landene til at sende tilgængelige oplysninger, hvis disse ikke allerede er leveret.

Ad (5) Offentlige finanser og statistik for proceduren for uforholdsmæssigt store underskud

Rådet fremhæver Kommissionens arbejde med at yde statistisk service af høj kvalitet fsva. landenes statistikker over uforholdsmæssigt store underskud samt underliggende statistikker for offentlige finanser, med henblik på at overvåge, implementere og videreudvikle de økonomiske politikker og i særdeleshed Stabilitets- og Vækstpagten samt Kommissionens Investeringsplan for Europa ("Juncker-planen"). Rådet opfordrer EU-landene til at sikre, at alle statistiske data, der er nødvendige for at gennemføre Stabilitets- og Vækstpagtens udgiftsregel, herunder data om offentlige indtægter fra EU-fonde, rapporteres til Eurostat. Rådet opfordrer Eurostat til at fortsætte med at afklare anvendelsen af statistiske regler for investeringer i bæredygtig udvikling og digitalisering. Rådet noterer sig fremskridtene vedr. indførslen af metodologiske ændringer og anbefaler, at yderligere ændringer indføres på mere struktureret vis. Rådet bekræfter behovet for, at alle interessenter respekterer de relevante regler og minder om behovet for at tage hensyn til EU-landenes tids- og ressourcebegrænsninger ift. implementeringen af de vejlednings- og handlingspunkter, der følger af dialogbesøgene i forbindelse med proceduren for uforholdsmæssigt store underskud..

Ad (6) Statistik for proceduren for makroøkonomiske ubalancer (MIP)

Rådet bifalder fremskridtene med MIP-statistikkerne og anerkender de skridt, Eurostat og ECB har taget for at implementere deres aftalememorandum. Rådet værdsætter den årlige ESS-ESCB kvalitetsvurderingsrapport om MIP-statistikker, der udarbejdes af Eurostat og ECB, og noterer sig de tiltag, der identificeres i rapporten. Rådet fremhæver bidragene både på nationalt og EU-niveau vedr. MIP-statistikker og anerkender behovet for at understøtte og fortsætte arbejdet med MIP-statistikker.

Ad (7) Personstatistik

Rådet bifalder fremskridtene med modernisering af personstatistikker, især deres bidrag til den europæiske sociale søjles scoreboard. Rådet noterer sig fremskridtene med færdiggørelsen af planen for moderniseringen af befolkningsstatistikkerne. Rådet opfordrer Eurostat til at udvikle yderligere eksperimentelle statistikker, herunder skøn på aktuel udvikling ("now-casting") af sociale indikatorer, som kan være relevante i sammenhæng med det europæiske semester. Rådet bifalder de planlagte forbedringer af EU-arbejdskraftundersøgelsen og EU-statistikkerne om indkomst og levevilkår (SILC) og deres planlagte modernisering fra 2021 iht. rammeforordningen om Den Integreerede Europæiske Socialstatistik (IESS).

Ad (8) Globalisering

Rådet anerkender det arbejde, der er udført for at imødegå udfordringerne ved globalisering, herunder den forbedrede forståelse for og måling af struktur og aktiviteter i multinationale virksomhedsgrupper og den forbedrede identificering af omstrukturering i multinationale virksomheder. Rådet opfordrer til, at ESS og ESCB fortsætter kvalitetssamarbejdet, så effekten af globaliseringen reflekteres i både de finansielle og ikke-finansielle statistikker. Rådet bakker op om indsatser, der sigter mod at fjerne unødvendige begrænsninger for udvekslingen af relevant information mellem statistiskproducenter.

Ad (9) Regnskaber for den offentlige sektor

Rådet noterer sig det igangværende tekniske arbejde vedr. harmoniserede regnskabsstandarder for den offentlige sektor i EU-landene (EPSAS) og anerkender fremskridtene på området, som rapporteret i Kommissionens udkast

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke fremlagt en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Øvrige EU-lande forventes at støtte rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt rådskonklusionerne, som har et overordnet, strategisk sigte. Regeringen vil først kunne tage endelig stilling til eventuelle initiativer og deres betydning for Danmark, når de udmøntes i form af konkrete forslag.

Det er vigtigt at sikre troværdig europæisk statistik, som er anvendelig på både nationalt og EU niveau. Regeringen støtter generelt initiativer, der bidrager hertil.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådet godkender årligt rådskonklusioner vedr. EU-statistikken. Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken blev senest forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 6. november 2018. Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 25. oktober 2018.

Dagsordenspunkt 10: Klimafinansiering

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage sine årlige rådskonklusioner om klimafinansiering på rådsmødet 8. november 2019. I konklusionerne forventes det, at EU-landene bekræfter deres støtte til en presserende og ambitiøs implementering af Parisaftalen, herunder gentager vigtigheden i at gøre finansieringsstrømme konsistente med lavemissionsudledning og klimaresistent udvikling (artikel 2.1c) i overensstemmelse med FN's klimapanelers rapport om global opvarmning på 1,5 grader celsius. Konklusionerne ventes også at fremhæve, at EU fortsat støtter op om de udviklede landes kollektive mål om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 og frem mod 2025 i klimainvesteringer i udviklingslandene, og at drøftelserne for et mål efter 2025 forventes igangsat næste år. Konklusionerne indeholder derudover EU's prioriteter for klimafinansiering, herunder vigtigheden af at en bred række aktører bidrag til mobilisering af klimafinansiering og at der skabes gode rammebetingelser for bæredygtige investeringer. Konklusionerne anerkender, at offentlig finansiering spiller en vigtig rolle om at nå målet om 100 mia. USD årligt, men understreger, at en omstilling til klimaneutralitet og klimaresistens kræver indenlandsk såvel som privat finansiering. Konklusionerne lægger vægt på, at en ambitiøs klimapolitik vil være en del af den næste flerårige finansielle ramme.

Regeringen kan generelt støtte rådskonklusionerne. Konklusionerne har ikke umiddelbar retsvirkning i forhold til dansk ret og har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Rådskonklusionerne skal ses i lyset af forhandlingerne i regi af FN's klimakonvention (UNFCCC) og forberedelserne af den 25. partskonference (COP25) i Santiago, Chile den 2.-13. december 2019. På COP25 vil der bl.a. skulle følges op på den globale klimaaftale indgået på COP21 i Paris 12. december 2015.

Det forventes, at klimafinansiering i lighed med tidligere år vil spille en væsentlig rolle for udviklingslandene, der bl.a. vil holde de udviklede lande op på deres forpligtelse til at mobilisere 100 mia. USD årligt til international klimafinansiering fra 2020. Klimafinansiering er en bred betegnelse for offentlige og private midler, der mobiliseres for at understøtte de fattigste landes reduktion af drivhusgasemissioner samt deres tilpasning til klimaforandringerne.

3. Formål og indhold

Formålet med rådskonklusionerne er at præsentere EU's indsats ift. klimafinansiering og fastlægge EU's synspunkter og prioriteter for dette område forud for COP25.

Rådskonklusionerne ventes bl.a. at udtrykke følgende:

- EU's store opbakning til en presserende og ambitiøs implementering af Parisaftalen.
- Det gentages, at der skal ske hurtige og ambitiøse fremskridt hen imod Parisaftalens langsigtede mål om at sikre, at finansieringsstrømme er forenelige med omstilling til lavemissionsudledning og en udvikling, der er modstandsdygtighed over for klimaforandringer (hvilket henviser til artikel 2.1c af Parisaftalen). Der henvises i denne kontekst til FN's klimapanelers rapport om

global opvarmning på 1,5 grader celsius. Det understreges, at der kræver hurtigere fremskridt, hvis det skal være muligt at nå disse mål og samtidig imødekomme FN's verdensmål.

- Der lægges vægt på, at carbon pricing og udfasning af miljø- og klimaskadelige og økonomisk ineffektive subsidier er en central del af indsatsen for at skabe en retfærdig omlægning til klimaneutralitet. Det fremhæves, at klimamainstreaming (hvor klimaudgifter opgøres som andel af de samlede udgifter) med fordel kan anvendes i den national budgetlægning.
- Der lægges vægt på, at en ambitiøs klimapolitik vil være en del af den næste flerårige finansielle ramme for EU for 2021-2027, herunder også for EU's eksterne politikker. Det understreges, at midlerne skal anvendes effektivt i understøttelsen af implementeringen af Parisaftalen. Det understreges ydermere, at det er vigtigt at koordinere med øvrige aktører for at øge mobilisering af klimafinansiering fra en bred række aktører.
- Det bekræftes, at EU står ved de udviklede landes kollektive forpligtelse til at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 og frem mod 2025 til reduktionsindsatser ("mitigation") og klimatilpasning ("adaptation") fra en bred række aktører (offentlige, private mv.). Det fremhæves, at EU og medlemslandene fortsat er den største bidragsyder af offentlig klimafinansiering og i 2018 leverede et bidrag på 21,7 mia. euro (sammenlignet med 20,4 mia. euro i 2017, jf. ECOFIN-konklusionerne af 6. november 2018). Andre udviklede lande opfordres til at leve op til deres forpligtelser og mobilisere klimafinansiering mod det kollektive mål for 2020.
- Det gentages, at offentlig finansiering spiller en vigtig rolle om at nå målet om 100 mia. USD årligt, men understreger, at en omstilling til klimaneutralitet og klimaresistens kræver indenlandsk såvel som privat finansiering.
- Det bekræftes, at EU står ved aftalen fra COP24 om, at der i november 2020 skal igangsættes drøftelser om et nyt kollektivt mål for mobilisering af klimafinansiering til udviklingslandene. Dette mål skal være færdigforhandlet senest i 2025 og skal udgøre mindst 100 mia. USD årligt. Der lægges vægt på, at der fremadrettet er behov for at udvide kredsen af donorlande og at finansiering skal komme fra en bredere række kilder. Derudover fremhæves vigtigheden af en resultatorienteret tilgang til klimafinansiering.
- Det hilses velkomment, at de multilaterale udviklingsbanker har gjort signifikante fremskridt i at afstemme finansieringsstrømme med Parisaftalen. EU opfordrer de multilaterale udviklingsbanker til fortsat at øge deres klimarelaterede investeringer samt til sætte ambitiøse post-2020 mål, såfremt de ikke har gjort dette endnu.
- Det vurderes positivt, at der sker fortsatte indsatser for at finansiere udviklingslandenes tilpasningsindsatser. Det anerkendes samtidig, at det er nødvendigt at der sker yderligere skridt i denne retning. Det fremhæves, at EU er den største bidragsyder af klimafinansiering til tilpasningsindsatserne og at EU fremadrettet også vil øge denne indsats, herunder for lande, der er særligt udsatte for skadevirkningerne ved klimaforandringer.
- Det understreges, at en afdækning af udviklingslandenes behov skal ses i kontekst af FN's verdensmål. Det fremhæves, at denne afdækning skal tage højde for metodiske forskelle og grundlæggende usikkerheder. Det opfordres til, at den akademiske verden, offentligheden og den private sektor engagerer sig i

dette arbejde. EU vil se frem til en præsentation af en behovsafdækningsrapport på COP26.

- Det understreges, at dagsordenen vedr. bæredygtig finansiering, som skal sikre at den finansielle sektor bidrager til en bæredygtig udvikling, er særdeles vigtig, og den private sektors initiativer på området bydes velkomment. Det understreges, at EU bl.a. gennem handlingsplanen for finansieringen af bæredygtig vækst, tager tiltag der skal bidrage til sikre finansiering til en lav-karbon og klima-robust udvikling. Den nylige udvikling i EU, særligt vedr. en taksonomi (et klassifikationssystem) for bæredygtige investeringer, samt arbejdet med en frivillig standard for grønne obligationer, vedr. lav-Co2 benchmarks samt offentliggørelse af information vedr. bæredygtighed for finansielle virksomheder, bydes velkomment. Øvrige nationale og internationale initiativer, såsom Klimakoalitionen af finansministre samt den Internationale platform for bæredygtigt finansiering, bydes også velkomne.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om rådskonklusionerne.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv retsvirkning i forhold til dansk lov.

7. Økonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser og lægger heller ikke op til nye forpligtelser for Danmarks bidrag til international klimafinansiering.

Rådskonklusionerne har heller ikke i sig selv samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generel opbakning til rådskonklusionerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte udkastet til rådskonklusioner.

Regeringen lægger stor vægt på, at EU støtter op om en presserende og ambitiøs implementering af Parisaftalen, og at fremskridt skal ske hurtigere end det tidligere har været tilfældet.

Regeringen lægger vægt på, at EU står ved de udviklede landes kollektive forpligtelse om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 fra offentlige, private og alternative kilder. Regeringen lægger ligeledes vægt på, at der skal skabes gode rammevilkår for en tilpasning mod en klimaneutralitet og at dette skal ske i samarbejdet med en bred række af aktører. En omstilling til klimaneutralitet kan ikke løftes alene af offentlige midler.

Regeringen lægger stor vægt på, at rådskonklusionerne ikke foregriber forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (MFF'en). Regeringen lægger i MFF-forhandlingerne vægt på, at mindst 25 pct. af EU's udgifter anvendes til klimarettede tiltag.

Regeringen støtter dagsordenen vedr. bæredygtig finansiering, som skal sikre, at den finansielle sektor bidrager til en bæredygtig udvikling. Det vil understøtte den private sektors investeringer i grønne og bæredygtige projekter.

Derudover støtter regeringen, at en bredere kreds af lande skal bidrage. Flere lande, som i FN's Klimakonvention fra 1992 er kategoriseret som ulande, har nået et velstandsniveau, hvor de kan forventes at bidrage med finansiering. Regeringen støtter endvidere, at alle lande bidrager til at fremme gode rammevilkår for klimavenlige investeringer.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 11: Opfølgning på IMF- og G20-møderne 17.-19. oktober 2019

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

Kommissionen og det finske EU-formandskab ventes at afrapportere fra IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer 17.-19. oktober 2019, som blev afholdt i forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder. Ifølge det endelige kommuniké fra IMF-møderne var der enighed om, lande med høj gæld bør fokusere på genopbygning af det finanspolitiske råderum, mens lande med behov og råderum kan lave finanspolitiske lempelser. Der bør gennemføres reformer, der øger vækstpotentialet og gør væksten mere inklusiv. Landene erkendte behovet for at løse handels-spændinger og bakkede op om en reform af WTO. Samtidig betonedes vigtigheden af fuld, rettidig og konsistent implementering af de aftalte finansielle reformer, arbejdet for et globalt fair og moderne internationalt skattesystem. Landene støttede en fastholdelse af IMF's nuværende ressourceniveau og ser frem til overvejelserne om en fordobling af den stående kreditfacilitet (NAB) i 2020. Der er ikke offentliggjort et skriftligt kommuniké om G20-mødet.

2. Baggrund

ECOFIN fastlagde på mødet 11. oktober den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 17.-18. oktober og EU's fælles skriftlige erklæring til mødet i IMF's ministerkomité (IMFC) 18.-19. oktober. Den fælles EU-linje til IMFC- og G20-møderne lagde bl.a. vægt på bekymring over eskalerende handelskonflikter, styrkelse af inklusiv vækst samt, at der findes globale løsninger på beskatning af den digitale økonomi. Se samlenotat over-sendt d. 26. september 2019.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes på baggrund af en afrapportering af Kommissionen og det finske EU-formandskab at drøfte udfaldet af IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer 17.-19. oktober. Møderne blev afholdt i forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder 18.-19. oktober 2019.

Ifølge det endelige IMFC-kommuniké af 19. oktober er der enighed om, at den globale vækst er aftaget siden forårsmødet. Selvom væksten ventes at stige i 2020, er dette skøn usikkert grundet væsentlige negative risici, herunder øgede handels-spændinger og høj gæld. For at håndtere disse risici skal landene føre en vækst-venlig finanspolitik og hvor det er nødvendigt understøtte efterspørgslen, såfremt der er finanspolitisk råderum, mens lande med behov for konsolidering skal op-bygge det finanspolitiske råderum på en forsigtig og veltilrettelagt måde. Derudover skal landene fremme politikker og reformer, der håndterer risici, styrker økonomi-ernes modstandsdygtighed og løfter vækstpotentialet på en måde, der kommer alle til gode.

Kommunikéet anerkender, at fri, fair og gensidigt fordelagtige investeringer samt handel med varer og tjenester var vigtig for vækst og jobskabelse. Landene erkender derfor behovet for at løse handelsspændingerne og støtter en reform af WTO. Samtidig forpligter landene sig til at reducere betydelige globale ubalancer, at styrke di-alog, samarbejde om at reducere risici og at afstå fra konkurrerende valutadevalue-ringer.

Der er i IMFC enighed om vigtigheden af fuld, rettidig og konsistent implementering og færdiggørelse af den finansielle reformdagsorden samt at arbejde for et globalt fair og moderne internationalt skattesystem, herunder i lyset af udfordringer fra digitalisering. Man vil fortsat arbejde med håndtere kilderne til hvidvask og terrorfinansiering.

Landene vil søge at fremme gældsholdbarhed og -gennemsigtighed givet stigende gældsudfordringer i mange lavindkomstlande.

Landene støtter arbejdet med 2030-målene for bæredygtig udvikling og kampen mod klimaforandringerne.

Landene støtter en fastholdelse af IMF's nuværende ressourceniveau, herunder forlængelsen af den bilaterale lånefacilitet med ét år til udgangen af 2020. Landene ser frem til overvejelserne om en fordobling af den stående kreditfacilitet (NAB) og en yderligere runde af den midlertidige bilaterale lånefacilitet efter 2020.

G20 har ikke offentliggjort et skriftligt kommuniké om sit møde i forbindelse med IMF- og Verdensbanksårsmødet, men der foreligger pressemeddelelser fra det japanske G20-formandskab, der angiver G20's fortsatte opbakning til det igangværende OECD-arbejde ift. beskatning af den digitale økonomi hhv. arbejdet i Financial Stability Board (FSB) og Financial Action Taskforce (FATF) om såkaldte "stablecoins" (afledte kryptovalutaer som fx Facebooks foreslåede Libra-valuta).

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Overordnet ventes IMF- og G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiell og økonomisk stabilitet.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at tage Kommissionens og EU-formandskabets afrapportering til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage Kommissionens og EU-formandskabets afrapportering fra IMF- og G20-møderne til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. ECOFIN's forberedelse af IMF- og G20-møderne for finansministre og centralbankchefer 17.-19. oktober 2019 blev forelagt Europaudvalget til orientering 4. oktober 2019 forud for rådsmødet (ECOFIN) 11. oktober 2019.

Dagsordenspunkt 12: Styrkelse af ØMU'en: Forslag om europæisk reformstøtteprogram (ERSP), herunder et eurobudgetinstrument (BICC), samt forslag til en styringsramme for eurobudgetinstrumentet

1. Resume

Kommissionen fremlagde 31. maj 2018 et forslag om oprettelse af et europæisk reformstøtteprogram (ERSP) med tre komponenter: et reformleveringsinstrument, et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse og en konvergensfacilitet. Forslaget har endnu ikke været substansforhandlet i ECOFIN.

En styrkelse af den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) drøftes løbende i udvidet eurogruppe (finansministrene fra alle EU-lande på nær UK) på udvidede eurotopmøder (stats- og regeringschefer fra alle EU-lande på nær UK). Eurotopmødet 14. december 2018 lagde op til etablering af et nyt budgetinstrument til fremme af konvergens og konkurrenceevne (BICC). BICC er obligatorisk for eurolandene, mens ERM2-lande (ikke-eurolande i eurofastkurssamarbejdet) kan deltage på frivillig basis. På baggrund af efterfølgende drøftelser af eurobudgetinstrumentet i udvidet eurogruppe er der lagt op til at basere det nye eurobudgetinstrument på en tilpasning af Kommissionens ERSP-forslag, konkret forslaget om et reformleveringsinstrument. Kommissionen har 24. juli 2019 fremlagt et separat forslag om en styringsramme ("governance") for eurobudgetinstrumentet, som indebærer, at alene eurolande deltager i den formelle beslutningstagning vedr. eurobudgetinstrumentet.

Forslaget er ikke på dagsordenen for det kommende ECOFIN, men ventes behandlet på et senere ECOFIN-møde mhp. enighed. De hidtidige drøftelser af eurobudgetinstrumentet på de uformelle møder i udvidet eurogruppe har resulteret i to rammeaftaler i hhv. juni og oktober, som vil være grundlaget for formelle drøftelser af lovgivningsforslaget. Størrelsen på det samlede ERSP-instrument, inkl. eurobudgetinstrumentet, vil skulle fastlægges som led i forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027.

Regeringen støtter arbejdet med en styrket ØMU, herunder støttes generelt formålet med et ERSP-instrument. Regeringen ser ikke et eurobudgetinstrument som en prioritet, og har ikke planer om, at Danmark som ERM2-land skal benytte muligheden for at deltage i eurobudgetinstrumentet. Regeringen er dog åben for at basere eurobudgetinstrumentet på ERSP-forslaget, så længe dette ligger inden for rammeaftalerne fastlagt i udvidet eurogruppe, herunder at det i overensstemmelse med rammeaftalerne sikres, at Danmark ikke deltager i finansieringen af eurobudgetinstrumentet, når Danmark ikke deltager i eurobudgetinstrumentet og beslutningstagningen om eurobudgetinstrumentet. Regeringen lægger således afgørende vægt på, at Danmark har mulighed for refusion for sin andel af finansieringen af eurobudgetinstrumentet, dvs. at fastholde rammeaftalens bestemmelse om at kunne vælge at blive omfattet af finansieringsordninger, som adresserer de fulde finansielle omkostninger i relation til eurobudgetinstrumentet. Derudover arbejder man fra dansk side generelt for, at ERSP-forslaget, herunder eurobudgetinstrumentet, bør indrettes så man sikrer størst mulig effekt ift. økonomisk konvergens og konkurrenceevne i EU og euroområdet og i højest mulig grad understøtter nationalt ejerskab og ansvar for at føre en sund og holdbar national økonomisk politik i de enkelte lande.

2. Baggrund

Kommissionen fremlagde 31. maj 2018 et forslag om oprettelse af et europæisk reformstøtteprogram (ERSP).¹² Forslaget skal ses i sammenhæng med de igangværende drøftelser af styrkelsen af den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) og Kommissionens forslag fra maj 2018 til EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027.

Kommissionens ERSP-forslag blev præsenteret på ECOFIN 13. juli. Forslaget har endnu ikke været substansforhandlet i ECOFIN.

På det udvidede eurotopmøde 14. december 2018 vedtog stats- og regeringscheferne en topmødeerklæring, der anmodede finansministrene om at arbejde med indretning, implementering og timing af et nyt budgetinstrument til fremme af konvergens og konkurrenceevne i euroområdet (BICC), inden for rammerne af EU's budget, idet størrelsen fastsættes i regi af EU's flerårige finansielle ramme (MFF). Erklæringen lagde op til, at budgetinstrumentet skal have obligatorisk deltagelse af eurolandene, mens ERM II-lande vil have mulighed for at deltage i instrumentet på frivillig basis.

På baggrund af efterfølgende drøftelser i udvidet eurogruppe er der lagt op til at basere det nye eurobudgetinstrument på en tilpasning af ERSP-forslaget. De hidtidige drøftelser af eurobudgetinstrumentet i udvidet eurogruppe har resulteret i to rammeaftaler i hhv. juni og oktober, *jf. bilag 1 og 2*, som vil være grundlaget for formelle drøftelser og substansforhandlinger af lovgivningsforslaget.

Kommissionen har 24. juli 2019 endvidere fremlagt et separat forslag om en styringsramme ("governance") for eurobudgetinstrumentet.

ERSP-forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 175 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget om etablering af en styringsramme for eurobudgetinstrumentet er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 136 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, dog således at kun eurolandene er stemmeberettigede.

3. Formål og indhold

Formålet med ERSP er at styrke gennemførelse af strukturreformer, der fremmer økonomisk og social konvergens mellem EU-landene samt at styrke robustheden af EU's økonomier. Gennemførelse af strukturreformer er nødvendigt for en vel fungerende ØMU og økonomi i hele EU og for at øge samhørighed, styrke produktiviteten, skabe job, fremme investeringer og sikre holdbar vækst.

Kommissionens ERSP-forslag lægger op til at oprette tre særskilte, komplementære instrumenter:

- i) Et *reformleveringsinstrument* ('Reform Delivery Tool', RDT) for alle EU-lande i form af finansiell støtte til reformgennemførelse.

¹² Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om ERSP-forslag oversendt til Folketingets Europaudvalg 29. juni 2018.

- ii) Et instrument til *teknisk støtte* til reformgennemførelse ('Technical Support Instrument', TSI) for alle EU-lande.
- iii) En *konvergensfacilitet* ('Convergence Facility', CF) med målrettet støtte til reformgennemførelse i ikke-eurolande, som har taget tiltag mhp. at indføre euroen som valuta.

Støtten skal være efterspørgselsdrevet og kun EU-lande, der anmoder om assistance, vil modtage støtte fra programmet.

Den samlede finansieringsramme for gennemførelse af reformstøtteprogrammet blev for perioden 2021-2027 foreslået at udgøre 22 mia. euro i 2018-priser. Af den samlede finansieringsramme på 22 mia. euro tildeles i Kommissionens forslag vejledende 19,5 mia. euro til reformleveringsinstrumentet, 840 mio. euro til instrumentet for teknisk støtte og 1,8 mia. euro til konvergensfaciliteten.

Drøftelser om et eurobudgetinstrumentet (BICC)

På baggrund af stats- og regeringschefernes beslutning på det udvidede eurotopmøde 14. december 2018 er et eurobudgetinstrument blevet drøftet i udvidet eurogruppe.

Der blev på udvidet eurogruppe 14. juni opnået enighed om en rammeaftale for eurobudgetinstrumentets overordnede principper, *jf. bilag 1*.

Eurotopmødet 21. juni 2019 noterede sig rammeaftalen fra udvidet eurogruppe og den brede enighed om eurobudgetinstrumentet. Eurotopmødet anmodede Kommissionen og eurogruppen om at fortsætte arbejdet med alle udestående spørgsmål og hurtigt at rapportere tilbage om passende finansieringsløsninger, så størrelsen af budgetinstrumentet kan fastsættes i forbindelse med forhandlingerne om næste MFF.

Herefter blev der på udvidet eurogruppe 9. oktober opnået enighed om en supplerende rammeaftale for eurobudgetinstrumentet, *jf. bilag 2*.

På baggrund af rammeaftalerne ventes Kommissionens ERSP-forslag tilpasset således at der oprettes følgende tre instrumenter:

- i) Et eurobudgetinstrument (BICC) for eurolandene, med mulighed for frivillig deltagelse for ERM2-lande.
- ii) Et konvergens- og reforminstrument (CRI) for ikke-eurolande.
- iii) Et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse ('Technical Support Instrument', TSI) for alle EU-lande.

Det forventes således, at eurobudgetinstrumentet vil træde i stedet for eurolandenes andel af reformleveringsinstrumentet (RDT), og således have en foreslået størrelse på 14,9 mia. euro inden for EU-budgettet. Det parallelle budgetinstrument CRI forventes at træde i stedet for ikke-eurolandenes andel af reformleveringsinstrumentet (RDT) samt konvergensfaciliteten og således have en foreslået størrelse på knap 6,4 mia. euro. Det tredje element i ERSP-forslaget (instrumentet for teknisk støtte til reformgennemførelse) ventes som udgangspunkt fortsat indeholdt i ERSP-forslaget med en foreslået uændret størrelse på 840 mio. euro.

Der arbejdes videre med muligheden for at etablere en mellemstatslig aftale, således at eurolandene vil kunne bidrage med yderligere finansiering til eurobudgetinstrumentet uden om EU-budgettet.

Eurobudgetinstrumentet vil yde støtte til reform- og investeringspakker i de deltagende lande som fremmer konvergens og konkurrenceevne. Reform- og investeringspakkerne vil skulle udmønte overordnede strategiske retningslinjer, som vil blive fastlagt af eurolandenes stats- og regeringschefer og eurogruppen i styrkede økonomisk-politiske anbefalingerne til euroområdet som helhed under det europæiske semester. Den nærmere styringsramme for eurobudgetinstrumentet fastsættes i en separat retsakt på basis af et forslag fra Kommissionen, jf. nedenfor.

Rammeaftalen fastslår, at der skal findes passende ordninger for ikke-eurolande, som ikke deltager i eurobudgetinstrumentet. Disse ordninger vil være et budgetinstrument for ikke-eurolande (parallelt med eurobudgetinstrumentet), eller finansieringsordninger, der adresserer landenes fulde finansielle omkostninger i relation til eurobudgetinstrumentet. Denne mulighed for en finansieringsordning med refusion afspejler, at alle EU-lande i udgangspunktet vil skulle medfinansiere eurobudgetinstrumentet, da det er en del af EU-budgettet. Rammeaftalen anfører i en fodnote, at Danmark og Sverige ventes at beslutte sig for en sådan finansieringsordning, afhængig af beslutninger i de nationale parlamenter.

Rammeaftalen afspejler på dette punkt den danske holdning, som har været gjort gældende siden starten af drøftelserne om eurobudgetinstrumentet ifm. eurotopmødet i december 2018, at Danmark ikke har planer om at deltage i budgetinstrumentet og vil arbejde på at sikre, at man fra dansk side ikke skal bidrage til finansieringen, jf. løbende forelæggelser i Folketingets Europaudvalg, herunder senest skriftlig forelæggelse af 4. juli forud for ECOFIN 9. juli 2019 og mundtlig forelæggelse af 4. oktober forud for ECOFIN 10. oktober 2019.

På denne baggrund ventes den lovgivningsmæssige behandling igangsat om eurobudgetinstrumentet og de øvrige elementer i ERSP-forslaget. Det bemærkes hertil, at spørgsmålet om størrelsen på ERSP, herunder eurobudgetinstrumentet og det parallelle budgetinstrument for interesserede ikke-eurolande, forhandles i de centrale MFF-forhandlinger, ligesom den præcise udformning af finansieringsordninger for de ikke-lande, som står uden for begge budgetinstrumenter, også forventes formaliseret i den endelige MFF-aftale.

Forslaget om en styringsramme for eurobudgetinstrumentet

Kommissionen offentliggjorde 24. juli 2019 forslag til en styringsramme ("governance framework") for eurobudgetinstrumentet. Forslaget er baseret på Traktatens artikel 136 kombineret med artikel 121 og omfatter derfor kun eurolandene. Forslaget tager højde for rammeaftalen af 14. juni 2019, jf. bilag 1.

Forslaget lægger op til, at eurolandene i eurogruppen og på eurotopmøder skal 1) fastlægge strategiske retningslinjer (som en del af anbefalingen til euroområdet som helhed) for reform- og investeringsprioriteter i euroområdet, som euroinstrumentet kan anvendes til, 2) udarbejde landespecifikke retningslinjer i forbindelse med reform- og investeringsmål, der skal vedtages sammen med de landespecifikke anbefalinger i det europæiske semester, og 3) modtage oplysninger fra Kommissionen

om, hvordan eurolandene har fulgt op på tidligere strategiske retningslinjer. Kommissionen stiller forslag til anbefaling til euroområdet som helhed og landespecifikke retningslinjer, som eurolandene vil skulle godkende.

Styringen af eurobudgetinstrumentet skal ifølge Kommissionen være en fuldt integreret del af det europæiske semester og konsistent med andre EU investeringspolitikker (samhørighedsfondene, InvestEU mv.).

Kommissionens forslag giver ikke evt. deltagende ERM2-lande (eller andre ikke-eurolande) mulighed for at deltage i den formelle beslutningstagning for eurobudgetinstrumentet. Det fremgår dog af Kommissionens bredere meddelelse, at der for ERM2-lande, som ønsker at deltage i BICC på frivillig basis, vil skulle udvikles passende ordninger, der er konsistente med styringsrammen for eurobudgetinstrumentet. Sådanne ordninger ventes alene at skulle udformes som uformelle aftaler ("soft law"), hvor evt. deltagende ERM2-lande kan inviteres med til eurogruppemøder på uformel basis og uden at deltage i formelle afstemninger, da der ikke er juridisk hjemmel til en mere formel inddragelse.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at ERSP-forslaget overholder nærhedsprincippet. Finansieringen gennem det påtænkte program over EU-budgettet er koncentreret om aktiviteter, hvis formål ikke i tilstrækkeligt omfang kan opnås af medlemsstaterne alene ("nødvendighedstest"), og hvor Unionens involvering kan tilføre en merværdi i forhold til medlemsstaternes indsats alene. Gennemførelsen af strukturreformer er et spørgsmål af fælles interesse for Unionen og euroområdet, eftersom reformer kan bidrage til at styrke robustheden, ikke blot i de pågældende økonomier, men også i EU og euroområdet som helhed.

Kommissionen anfører også, at forslaget til en styringsramme for eurobudgetinstrumentet overholder nærhedsprincippet. Den strategiske orientering af eurobudgetinstrumentet ift. euroområdet som helhed og de individuelle målsætninger for nationale reformer og investeringer, som kan fremme generel konvergens og konkurrenceevne for euroområdet, kan bedre formuleres og implementeres på fællesskabsniveau end på nationalt niveau.

Regeringen deler umiddelbart Kommissionens vurderinger ift. nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen konsekvenser for dansk lovgivning.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

ERSP-forslaget ventes at få statsfinansielle konsekvenser via EU's budget. Udgiftsniveauerne for reformstøtteprogrammet og underliggende instrumenter forhandles som led i Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027. Kommissionen lægger heri op til et samlet udgiftsniveau for ESRP på 22 mia. euro (2018-priser).

Danmarks finansieringsandel af EU's udgifter er ca. 2 pct.

Hertil bemærkes, at rammeaftalen fastslår, at der for ikke-eurolande, som ikke deltager i eurobudgetinstrumentet, skal findes passende finansieringsordninger i form af et parallelt instrument eller finansieringsordninger, der adresserer landenes fulde finansielle omkostninger i relation til eurobudgetinstrumentet.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen kan have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i det omfang ERSP og euroinstrumentet indebærer gennemførelse af reformer og investeringer, der ellers ikke ville være gennemført, og som bidrager til at fremme konvergens og konkurrenceevne i EU og euroområdet.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er i udgangspunktet meget delte meninger blandt landene, inkl. blandt eurolandene, om eurobudgetinstrumentet.

Der ventes dog generel enighed om at igangsætte de lovgivningsmæssige forhandlinger om ERSP-forslaget, herunder eurobudgetinstrumentet, på basis af rammeaftalerne fra udvidet eurogruppe af 14. juni og 9. oktober 2019. Der ventes også generel enighed om at igangsætte de lovgivningsmæssige forhandlinger om det separate forslag om en styringsramme for eurobudgetinstrumentet.

Der ventes fortsat at være delte holdninger blandt landene ift. spørgsmålet om en mellemstatslig aftale knyttet til eurobudgetinstrumentet.

Der ventes umiddelbart også fortsat at være udestående spørgsmål ift. indretningen af et parallelt budgetinstrument for ikke-eurolande, der ikke deltager i eurobudgetinstrumentet og ikke bliver omfattet af en finansieringsordning med refusion. Disse spørgsmål er ikke nærmere afklaret i rammeaftalerne fra udvidet eurogruppe.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter arbejdet med at styrke ØMU'en.

Regeringen ser ikke et eurobudgetinstrument som en prioritet, og har ikke planer om, at Danmark som ERM2-land skal udnytte muligheden for at deltage i eurobudgetinstrumentet.

Regeringen er dog åben for at basere eurobudgetinstrumentet på ERSP-forslaget og på en separat retsakt om en styringsramme for eurobudgetinstrumentet, så længe disse ligger inden for rammeaftalerne fastlagt i udvidet eurogruppe.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at Danmark har mulighed for refusion for sin andel af finansieringen af eurobudgetinstrumentet, dvs. at fastholde rammeaftalens bestemmelse om at kunne vælge at blive omfattet af finansieringsordninger,

som adresserer de fulde finansielle omkostninger i relation til eurobudgetinstrumentet.

Baggrunden herfor er, at der er lagt op til, at lande, der ikke deltager i eurobudgetinstrumentet, hverken formelt eller uformelt vil deltage i beslutningstagningen om eurobudgetinstrumentet, herunder fastsættelsen af de strategiske retningslinjer for instrumentet mv. Uden muligheden for en godtgørelse ville Danmark således skulle bidrage til finansieringen af et instrument, hvor Danmark ikke kan få midler og ikke deltager i beslutningstagningen.

Regeringen lægger i forlængelse af ovenstående stor vægt på, at forhandlingerne om ERSP-forslaget ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme for 2021-2027. De nærmere forhold vedrørende Danmarks mulighed for at få godtgjort de fulde finansielle omkostninger af et eurobudgetinstrument, bør således – i overensstemmelse med rammeaftalerne – sikres i sammenhæng med ERSP-forslaget.

Derudover arbejder regeringen generelt for, at ERSP-instrumentet indrettes så man sikrer størst mulig effekt ift. økonomisk konvergens og konkurrenceevne i EU og euroområdet og i højest mulig grad understøtter nationalt ejerskab og ansvar for at føre en sund og holdbar national økonomisk politik i de enkelte lande.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

ERSP-forslaget blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering via en skriftlig forelæggelse af 9. maj 2019 forud for ECOFIN 17. maj 2019, jf. samlenotat oversendt 6. maj 2019. Der henvises endvidere til grund- og nærhedsnotat om ERSP-forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 29. juli 2018.

Folketingets Europaudvalg er løbende blevet orienteret om ØMU'ens videreudvikling, herunder spørgsmålet om et eurobudgetinstrument. Senest er Folketingets Europaudvalg blevet orienteret mundtligt om eurobudgetinstrumentet forud for udvidet eurogruppe 9. oktober 2019 ifm. forelæggelsen i udvalget 4. oktober 2019 af ECOFIN 10. oktober 2019. Der har siden det udvidede eurotopmøde 14. december 2018 tillige været orienteringer af Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 22. januar 2019, forud for ECOFIN 17. maj 2019 (som led i ovennævnte orientering om ERSP) og forud for ECOFIN 9. juli 2019.

Bilag 1: Rammeaftale 14. juni 2019

Finansministrene nåede på udvidet eurogruppemøde 14. juni 2019 frem til en rammeaftale for eurobudgetinstrumentets overordnede principper med følgende indhold:

Generelle principper

- Eurobudgetinstrumentet skal som udgangspunkt give støtte til ”pakker” med strukturreformer og offentlige investeringer. Tiltagene skal øge konvergens og konkurrenceevne i euroområdet.
- De overordnede strategiske beslutninger træffes af eurolandene på eurotopmøder og eurogruppemøder og kobles til det europæiske semester.
- Instrumentet dækker eurolandene. ERM2-lande kan frivilligt vælge at deltage i instrumentet. Eurogruppen skal sikre, at der tages hensyn til deltagende ERM2-lande i beslutningstagningen. Der skal defineres passende specifikke ordninger for de lande, der ikke deltager i eurobudgetinstrumentet, når finansieringen heraf skal beslutes.

Centrale aspekter

- Eurotopmødet og eurogruppen træffer årligt strategiske beslutninger om, hvilke reformer og investeringer der skal prioriteres ift. at fremme konvergens og konkurrenceevne i euroområdet. Prioriteterne bliver afspejlet i en styrket euroområdeanbefaling.
- Deltagende lande kan indsende velunderbyggede ansøgninger om støtte til investeringer og reformer rettet mod de udstukne strategiske prioriteter, jf. ovenfor. Ansøgningen skal indeholde begrundede skøn for omkostningerne og en tidsplan for gennemførelse med relevante milepæle og målsætninger.
- Der skal fastsættes et minimum for, hvor stor en andel af omkostningerne, der skal finansieres nationalt. Den nationale finansieringsandel kan varieres baseret på en forudsigelig og transparent procedure, som på forhånd er aftalt i fællesskab, og som involverer eurolandene.
- Støtten gives som overførsler, dvs. direkte finansiel støtte uden tilbagebetaling. Støttens omfang vil afhænge af omkostningsskønnene.
- Fordelingen af støtte mellem landene skal bestemmes pba. en transparent metode baseret på parametre, der afspejler målsætningen om konvergens og konkurrenceevne samt den juridiske basis om samhørighed. Den støtte, som hvert land kan få adgang til, bør hænge samme landets eget bidrag og ligge inden for et acceptabelt spænd om dette. Der skal arbejdes videre hermed.
- Adgangen til finansiering vil afhænge af implementeringen af reformer og investeringer samt efterlevelse af betingelser indbygget i EU's budgetregler. Disse betingelser omfatter bl.a. Stabilitets- og Vækstpagten og makroudbalancesproceduren (MIP). Med Kommissionens nye MFF-forslag vil der også komme en kobling til retsstatsprincipper. Finansieringen udbetales i rater i takt med implementeringen af de aftalte tiltag.
- Kommissionen vurderer landenes støtteansøgninger pba. gennemsigtige kriterier. Landene skal løbende rapportere om implementeringen.
- Eurogruppens forberedende komitéer involveres i vurderingerne og den løbende overvågning. Eurogruppen kan evt. også drøfte vurderinger og fremskridt.

- I tilfælde af utilfredsstillende implementering kan udbetalinger blive stoppet.
- Finansiering og governance
- Instrumentet skal være en del af EU-budgettet. Størrelsen bestemmes ifm. MFF'en. Kommissionen har ansvaret for den budgetmæssige implementering, mens Europa-Parlamentet skal stå for dechargen, på baggrund af Rådets anbefaling. Den Europæiske Revisionsret kan undersøge gennemførelsen af budgettet.
 - Eurobudgetinstrumentet vedtages på basis af en tilpasset version af det relevante Kommissionsforslag.
 - Eurogruppen vurderer, at styringsrammen for eurolandene bør fastlægges i en separat retsakt.
 - Det er eurogruppens fælles forståelse, at aftalen om eurobudgetinstrumentet ikke vil foregribe beslutninger om vejen frem for den konvergensfacilitet for lande på vej ind i euroen og det instrument til teknisk støtte til reformer, som Kommissionen tidligere har foreslået som en del af ERSP.

Bilag 2: Rammeaftale 9. oktober 2019

Finansministrene nåede på udvidet eurogruppemøde 9. oktober frem til en supplerende rammeaftale for eurobudgetinstrumentet med følgende indhold:

Centrale principper for en styringsramme for eurobudgetinstrumentet:

- Den årlige proces begynder med en drøftelse på eurotopmøde og i eurogruppen om strategiske prioriteter, fulgt af en styrket anbefaling til euroområdet som helhed, herunder prioriteter relevante for eurobudgetinstrumentet.
- De enkelte eurolande fremlægger i foråret forslag, der som udgangspunkt omfatter pakker af reformer og investeringer knyttet til deres nationale reformprogrammer og i overensstemmelse med nationale budgetprocedurer.
- De relevante forberedende komitéer og – hvor nødvendigt – eurogruppen involveres i vurderingen af forslagene på basis af Kommissionens første tilbagemelding.
- Kommissionen godkender forslagene under hensyntagen til de strategiske prioriteter inkluderet i euroområdeanbefalingen og det foregående års landespecifikke anbefalinger.

ERM2-landes deltagelse i styringen af eurobudgetinstrumentet

- Eurogruppen forpligter sig til at sikre ERM2-landes deltagelse i møder og at der i videst muligt omfang tages højde for deres synspunkter.

Finansiering

- Størrelsen af eurobudgetinstrumentet vil blive defineret i forbindelse med MFF. Det finske formandskab informerede eurogruppen om sin hensigt om at tage højde for eurolandenes andel af finansieringsrammen for reformleveringsinstrumentet i ERSP-forslaget som oprindeligt foreslået af Kommissionen i sit MFF-forslag¹³, når formandskabet foreslår størrelsen af eurobudgetinstrumentet i sin forhandlingsboks.
- Lovgivningsforslaget vedr. eurobudgettet (dvs. det justerende ERSP-forslag) vil indeholde en klausul, der åbner muligheden for at etablere en mellemstatslig aftale¹⁴.
- Drøftelser om en mellemstatslig aftale, hvis juridiske status vil blive forklaret af Rådets Juridiske Tjeneste i et bilag til euroformandens opsummerende brev, vil fortsætte på teknisk niveau i eurogruppens forberedende embedsmandskomite. Komitéen vil udarbejde en rapport om behovet, indholdet, modaliteterne og størrelsen af en mellemstatslig aftale tids nok til at muliggøre en endelig beslutning herom i forbindelse med MFF.

Fordeling af midlerne og konjunkturvariation

- Mindst 80 pct. af støtten fra eurobudgetinstrumentet fordeles ud fra en nøgle baseret på befolkningsstørrelse og invers BNP pr. indbygger. De enkelte lande vil modtage mindst 70 pct. af deres bidrag i støtte.
- De resterende op til 20 pct. af støtten vil kunne anvendes mere fleksibelt til at reagere på landespecifikke udfordringer gennem støtte til pakker af reform- og investeringspakker, der er særligt ambitiøse ift. euroområdeprioriteterne.

¹³ Dette indebærer en forventning om, at det finske formandskab vil foreslå en størrelse på eurobudgetinstrumentet på 14,9 mia. euro i MFF-perioden 2021-2027.

¹⁴ Etablering af en mellemstatslig aftale knyttet til eurobudgetinstrumentet vil fx gøre det muligt for eurolandene at tilføre yderligere midler til eurobudgettet uden om EU-budgettet.

- Den nationale medfinansieringsrate vil være 25 pct.
- Medfinansieringsraten vil kunne ændres (moduleres) på basis af alvorlige økonomiske omstændigheder, som defineret i Stabilitets- og Vækstpagten. Kommissionen vil anvende denne mulighed på transparent og forudsigelig vis efter en beslutning i eurogruppen. Modaliteterne vil blive defineret i den lovgivningsmæssige behandling efter yderligere drøftelser i eurogruppen.
- Når relevant, baseret på ovenstående, bør den nationale medfinansieringsrate halveres.

Passende ordninger skal defineres for ikke-eurolande, der ikke deltager i eurobudgetinstrumentet. Disse ordninger skal tage form af et dedikeret budgetinstrument eller en finansiell ordning til håndtering af deres fulde finansielle omkostninger ift. eurobudgetinstrumentet, afhængigt af omstændighederne for hvert land, og skal afspejles i MFF-forhandlingsboksen.

En fodnote i rammeaftalen angiver, at Sverige og Danmark forventes at beslutte sig for sidstnævnte, afhængigt af nationale parlamentariske beslutninger.